

Wivari

Het verhaal van 30 jaar
Griekenlandaanzee
in 30 hoofdstukken

Αγαπημένα ofwel:
onze favorieten

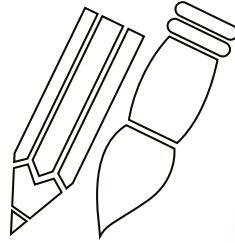
Korte verhalen
van onze gasten

Onze docenten
en medewerkers

30 jaar jubileummagazine van Miniati reizen
en Griekenlandaanzee | juli 2024

Griekenlandaanzee!

DEVA

ART MATERIALS
& L U X E S C H R I J F W A R E N

*Uw idee ...
Ons materiaal!*

Veemarktstraat 55 - 4811 ZD Breda - T: 076 521 41 20
Kijk voor aanbiedingen, informatie en meer op www.deva.nl

STEENGOED

STEENGOED

FILIAAL

IN DE NOORDKOP EEN WINKEL VOOR
DE BEELDHOUEWER

Openingstijden

Vrijdag: 10:00 - 17:00 uur

Zaterdag: 10:00 - 16:00 uur

- Ruim assortiment aan stenen
- Prettige service
- Professioneel beeldhouwgereedschap
- Op maat gemaakte sokkels
- Inspiratie & transparant advies
- Personeel dat met u meedenkt
- Kunst Collectie beheer
- Plaatsen kunst
- Onderhoud kunst openbare ruimte

Wees welkom, we zien u graag!

De Lange Ring 3

1761 AS Anna Paulowna

T 0223 53 38 22 - 06 53 72 36 90

info@steengoedfiliaal.nl

STENEN - SOKKELS PLAATSEN - GEREEDSCHAPPEN - CURSUS - BEELDEN - SOKKELS

www.steengoedfiliaal.nl

Beeldentuin MHK

Manon Huguenin en Henk Korthuijs

<https://sculpture-art.be>

Kennedylaan 23, 8420 De Haan, België

inhoud

1994 - 2024

Trots...

30 jaar Griekenlandaanzee, wat een mijlpaal!

Wij zijn er trots op! We zijn trots op het geweldige team van docenten en medewerkers die we door de jaren heen bij onze activiteiten hebben weten te betrekken.

Trots ook op het feit dat we heel veel gasten een fantastische vakantie hebben kunnen bieden. Voor sommigen was het gewoon een heerlijk ontspannen weekje, voor anderen een eerste kennismaking met hun eigen creativiteit en/of met Griekenland en voor weer anderen een bijna levensveranderende ervaring!

Tijd om alles van de afgelopen jaren eens op een rijtje te zetten. Daarom ter gelegenheid van ons jubileum, dit magazine.

Veel leesplezier!

Nick van den Berg

Dit beeld is van Titia van den Berg, het resultaat van haar 'hakwerk' op de omslagfoto van dit magazine.

Colofon Met dank aan onze gasten voor alle aangeleverde teksten en foto's. Tekstredactie: Nick van den Berg, Eva de Hilster en Bert van Halteren Vormgeving en drukwerk: www.evadehilster.nl

4 Het verhaal van 30 jaar Griekenlandaanzee in 30 hoofdstukken

Αγαπιμένα
ofwel onze favorieten
door de jaren heen! **22**

26-51

Verschillende verhalen
van onze gasten en
docenten

52

Overzicht 30 jaar docenten
en medewerkers

53 Onze docenten en
medewerkers
in 2024

Vivari Sculpture

turbo
315

'30 jaar Griekse

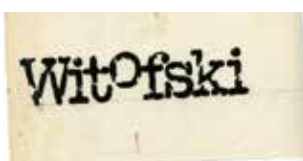
Deze geschiedenis van Griekenlandaanzee is in grote lijnen chronologisch opgesteld, maar we hebben getracht om de afzonderlijke hoofdstukken zo te te schrijven dat ze op zichzelf te lezen zijn.

nlandaanzee' in 30 hoofdstukken...

1 Hoe het begon...

Ja, hoe is het eigenlijk begonnen? En waar moet ik beginnen? Wanneer daarnaar gevraagd werd, heb ik het verhaal verteld, in korte of langere versies, serieuze versies, absurde versies of versies met slechts een kern van waarheid. Het is natuurlijk ergens begonnen en nu we in deze jubileumuitgave een overzicht willen geven van dertig jaar Griekenlandaanzee, zal ik toch ergens een beginpunt moeten bepalen. Misschien is nu het moment om de officiële versie op te tekenen. Ik denk dat ik kan zeggen dat de eerste serieuze kiem is gelegd tijdens een training die ik destijds samen met mijn toenmalige partner Marnet volgde in Amsterdam. Tijdens deze communicatietraining, zoals de organisatie het zelf noemde, was er een onderdeel 'doelen stellen'. Onafhankelijk van elkaar hebben we toen onszelf ten doel gesteld om

*Van boven naar beneden:
Café Krull, Amsterdam.
Logo van Grand Café Witofski
in Athene. Het eerste atelier
was op Miniati straat. Miniati's
eerste vestiging in Nederland
in 's Graveland.*

'creatieve vakanties in Griekenland te gaan organiseren' en dat zijn we gaan doen!

2 Borrelpraat

Die keuze kwam natuurlijk niet zomaar uit de lucht vallen. Het feit dat we beiden tijdens die training onszelf hetzelfde ten doel stelden kwam omdat we er al eerder over hadden gesproken. Aan de borreltafel of aan de bar van ons buurtcafé Krüll in Amsterdam, we hadden er al vaker over gefantaseerd, die beeldhouwvakanties. Maar wat eraan vooraf ging is wellicht meer van belang geweest.

Ik had in de tachtiger jaren, na mijn studie Engels aan de Universiteit van Amsterdam, een aantal jaren in Athene gewoond. Met mijn goede vriend Daan en twee Griekse vrienden, Petros en Nikos, hebben we een grand café opgezet in Athene, Café Witofski, dat al heel snel heel succesvol werd. Onze Griekse partners hadden daar niet op gerekend. Zij hadden allebei goede banen waardoor ze niet tot diep in de nacht een café konden bestieren. We hebben na een paar jaar besloten de zaak te verkopen en dat is gelukkig uiteindelijk goed gelukt, maar ik moest toen natuurlijk wel iets anders verzinnen om in mijn levensonderhoud te voorzien. Na een paar jaar Engelse les gegeven te hebben, merkte ik dat daar mijn hart niet lag, en begon ik met wat anders.

3 Designer

Met de ervaring die ik had opgedaan bij het bouwen en inrichten van ons café, begon ik lampen, verlichtingsornamenten en meubels te ontwerpen en ook zelf te produceren. Ik verkocht ze in Griekenland, meestal aan vrienden en kennissen. Aanvankelijk begon ik letterlijk aan de keukentafel, maar later werd een deel van het productiewerk uitbesteed aan de vele kleine bedrijfjes en werkplaatsjes die Athene destijds rijk was.

Het was indertijd zo dat je voor bepaalde producten of technieken in specifieke wijken moest zijn. Dan zaten daar alle leveranciers en handelaren bij elkaar. Zo was er ook een wijk met onderdelen voor de verlichtingsbranche. Je kon daar bij uiteenlopende winkels en groothandels terecht voor allerhande onderdelen om lampen in elkaar te zetten. Voor de lampen gebruikte ik veelal messing en koper dat ik zelf kon solderen. Bepaalde onderdelen liet ik daarna verchromen of vernikkelen. Ik leerde ook objecten gieten in aluminium, volgens de oude methode van het zandgieten. Dan maakte ik originelen van hout en die werden dan in aluminium gegoten en daarna gepolijst.

Op een gegeven moment liet ik mijn ontwerpen ook in Nederland zien en realiseerde mij dat daar een veel betere markt was om ze te verkopen. Mijn eerste twee lampen verkocht ik in Nederland aan Jan de Bouvrie. Later leverde ik aan tal van designwinkels maar ook aan Habitat en de Bijenkorf.

4 Een echte onderneming

Langzaam maar zeker ging ik steeds vaker marmer toepassen in mijn ontwerpen. Mijn eerste atelier bevond zich aan de Miniatistraat in een wijk naast het oude Olympisch stadion. Vlakbij was ook de grootste begraafplaats van Athene en daaromheen waren veel kleine marmerbedrijfjes gevestigd. Daar ontdekte ik de mogelijkheden van marmer voor mijn ontwerpen en ik liet daarvoor kleine onderdelen maken, zoals lampenvoetjes, sokkels en dergelijke. Na een paar jaar besloot ik een serieus bedrijf op te richten en dat in Nederland te vestigen. Ik schreef mij in bij de Kamer van Koophandel onder de naam Miniati Import Export, met als handelsnamen Miniati Marmer, M-light en NL machines.

De activiteiten die ik onder die laatste handelsnaam ontplooiden waren een beetje een zijstapje. Toen ik de talrijke marmerbedrijven in Griekenland bezocht om kennis te maken en mijn diensten als handelsagent aan te bieden, bleek al snel dat velen meer geïnteresseerd waren in tweedehands machines uit Nederland dan in het verkopen van hun marmer. Die machines gebruikten ze in de groeves en voor het transport van de stenen. Nederland bleek het handelscentrum te zijn voor wat ze in de branche 'heavy equipment' noemen, of grondverzetmachines. Ik wierp mij op als bemiddelaar en tolk en begeleidde regelmatig potentiële Griekse kopers bij veiligen en handelaren in Nederland.

5 Grieks marmer

De nadruk van de bedrijfsvoering van Miniati kwam steeds meer te liggen op de handel in marmer en natuursteen. Ik bemiddelde als 'handelsagent' of commissi­onair tussen een aantal grote marmerleveranciers in Griekenland en een groothandel in Nederland. Dat bedrijf importeerde al marmer uit Italië en met de eigenaar reisde ik door heel Griekenland om mooie nieuwe soorten in te kopen. Er is namelijk een grote verscheidenheid aan kleuren en kwaliteiten marmer in Griekenland te vinden. In de goede tijden kwamen er jaarlijk wel zo'n dertig containers naar Nederland, vooral wand- en vloertegels. Af en toe liet ik ook wel eens een blok meekomen dat voor beeldhouwers bestemd was.

Tegelijkertijd verkocht ik ook marmer aan particulieren in Nederland. Ik werkte daarbij regelmatig samen met een kennis die beeldhouwer was. Joop de Blauw uit Amsterdam had zich net als vele kunstenaars in de zeventiger jaren gevestigd in het noorden van Groningen, in Nieuweschan. Naast het hakken van beelden in marmer, werkte hij om wat bij te verdienen, ook regelmatig met natuursteen in de interieurbouw. We deden soms samen een vloer van marmer of een keukenproject met aanrechtbladen van marmer of graniet. Hij was bekend met het fenomeen beeldhouwvakanties die toen, en nu nog steeds, vooral in Italië werden georganiseerd. Maar hij wist ook dat ik contacten met marmerbedrijven in Griekenland had, en stelde mij voor om daar beeldhouwvakanties te gaan

Marmeren lampen en tafels voor o.a. Jan des Bouvrie.

Miniati Import en export voorzag in marmeren lampen maar ook in tweedehands machines. Rechts: Nick naast een heavy equipment 'loader'.

organiseren. We hebben er toen vaak over gesproken, maar ik had zelf geen idee wat ik me daarbij moest voorstellen, laat staan hoe we zo iets moesten opzetten.

6 'Stop, look, correct and take action'

Het plan om beeldhouwworkshops te organiseren bleef vooralsnog bij borrelpraat, maar het idee sluisde door, totdat mijn vriendin Marnet en ik die bewuste communicatietraining gingen volgen. We kregen daar o.a. een aantal zogenaamde 'tools' aangereikt die we konden gebruiken om, waar nodig, bepaalde zaken in onze persoonlijke en zakelijke levens aan te pakken en er een positieve draai aan te geven. Met die opgedane inzichten leek het plotseling niet meer zo ingewikkeld om een organisatie voor creatieve vakanties op te zetten. Gewoon stap voor stap. Na elke actie volgt een nieuwe actie. En dient zich een 'probleem' aan? Dan lossen we het op of we vragen om hulp. 'Stop, look, correct and take action' werd mijn favoriete lijfspreuk. Gewoon doen, alles is mogelijk! We hadden al een beeldhouwdocent, mijn partner Marnet was grafisch vormgever en kon de advertenties en folders maken en ik had de contacten in Griekenland, sprak de taal en had een kantoor aan huis in Amsterdam. Wat wil je nog meer! En zo zetten we de eerste stappen om ons doel te bereiken.

Nu moesten we alleen nog een locatie en natuurlijk ook deelnemers vinden!

7 Het eerste jaar in Vivari 1994

Omdat we in eerste instantie alleen maar beeldhouwen wilden aanbieden, was het belangrijk om ergens in Griekenland een plek te vinden waar we beeldhouwstenen zouden kunnen vinden. Door mijn contacten in de marmerbranche kon ik via mijn leveranciers aan marmer komen. Die zaten overal door het land, maar er waren een paar gebieden waar we dachten dat we een geschikte locatie konden vinden. In het noorden bij Kavala was een mogelijkheid, maar de omgeving van Nafplion leek ons het meest geschikt omdat daar voor toeristen wat meer te doen en te zien was. Mycene en Epidaurus en al die klassieke beelden spraken natuurlijk

Workshop aan zee

Een workshop beeldhouwen in marmer, mozaiek leggen met marmer of buitenschieren, gecombineerd met een geheel verzorgd verblijf direct aan zee... in Griekenland. Dat kan via Vivari Sculpture. Ze verzorgen voor u de hele vakantie, van accommodatie tot materiaal, zelfs tot en met het vervoer van de werkstukken naar Nederland. Na afloop is er een eindpostje van al het gemaakte werk in Nederland. Vivari Sculpture houdt op verschillende data in open dag in Amsterdam met voorbeelden en foto's. [Voor informatie: info@vivari.nl](mailto:info@vivari.nl)
('VT Women' 2003)

Vivari Sculpture

tot de verbeelding. De baas van het marmerbedrijf in Nafplion waarmee ik samenwerkte – ik was hun agent voor Nederland en België – bracht ons in contact met de eigenaresse van een klein hotel-restaurant in Vivari, een vissersdorpje even buiten Nafplion.

8 Hotel Artemis

Artemis Dionysiou was haar naam, en zij had al sinds de zestiger jaren een taverna-guesthouse uitgbaat dat door veel kunstenaars en musici werd bezocht. Veel van de acteurs en regelmatige bezoekers van de theatervoorstellingen in Epidaurus behoorden tot haar clientèle. Artemis was inmiddels net met pensioen en heel enthousiast over onze plannen. We spraken af om e.e.a voor het volgende jaar in gang te zetten. De plek was fantastisch, net buiten het dorpje Vivari, met een grote tuin waar we de workshops konden geven, een restaurantkeuken en een tiental kamers. We zagen het helemaal voor ons en doopten onze onderneming Vivari Sculpture.

Enkele maanden later kregen we echter een telefoontje van Artemis, dat ze zich had bedacht. Dat jaar konden we nog niet terecht in het hotel, maar wellicht wel het jaar erop. Zij bood aan om een alternatieve plek te regelen waar we onze eerste try-out konden organiseren, bij een ander hotel aan het strandje midden in het vissersdorpje Vivari. Daar hebben we uiteindelijk ook onze eerste twee weken beeldhouwwork-

Links: Hotel Artemis. Boven: Artemis in de tuin. Eerste logo's van Vivari Sculpture.

shop gegeven. We waren niet heel erg enthousiast over de plek maar hadden het vooruitzicht op ons droomhotel voor het jaar erop. Met een groepje van slechts tien deelnemers (een aantal daarvan waren vrienden of familie), maakten we onze start.

9 Eigen grafisch vormgever

In de winter gingen we voortvarend aan de slag. Een logo ontwerpen, een folder drukken en brainstormen hoe we meer deelnemers konden bereiken. We hadden het voordeel dat we met Marnet onze eigen grafisch vormgever in huis hadden en dat zij alle advertenties, folders en flyers zelf kon ontwerpen. Het was nog het papieren tijdperk! Er was in die tijd nog geen internet, dus de manier om geïnteresseerden te bereiken was vooral via kranten en tijdschriften. We hadden gehoord dat het blad Atelier een bijlage verzorgde met creatieve vakantieadressen, maar helaas waren we daarvoor te laat en een gewone advertentie die we voor veel geld plaatsten leverde geen enkele reactie op. We moesten het vooral hebben van de mini-advertenties in kranten en tijdschriften. Hadden we contact met geïnteresseerden, dan stuurden we per post een flyer. Na een paar jaar bouwde Marnet ook onze eerste website en konden we via internet laten zien wat deden en vooral ook op wat voor prachtige plek het allemaal plaatsvond. We bedachten het webadres 'griekenlandaanzee.nl' waarmee we in combinatie met 'workshopvakanties' voordelig in een paar regels veel informatie konden overbrengen.

10 Viva, Margriet en Libelle

Al snel werd ons duidelijk dat de belangstelling voor creatieve vakanties vooral moest komen uit de vrouwelijke hoek. Gemiddeld was 90% van onze deelnemers vrouw. We concentreerden de promotieactiviteiten daarom vooral op de damesbladen. Een eerste kleine vermelding in het blad Viva leverde al snel 50 reacties op! We ontdekten ook de mogelijkheden die 'lezersaanbiedingen' ons konden bieden en organiseerden onder andere met Libelle een mozaïekweek met 25 deelnemers. Sommige van die gasten komen nog steeds! Regelmatig stuurden we persberichten naar tijdschriften en er werden over de jaren heel wat artikelen in de bladen gepubliceerd. Deze zijn nog terug te zien in ons publicatiearchief op de website. We hebben wel geprobeerd om ook wat meer mannen aan te trekken. Door ook andere activiteiten aan te bieden, zoals bijvoorbeeld fietsen en zeilen, dachten we meer mannen te enthousiasmeren, maar de meeste gasten zijn nog steeds vrouwen.

Winnaar Fremdestrijd 2007: Len Sefelidzeani (Pezos, se keer bij Vivari)

Schilderen op het strand. Het trindhel door en je bene er...

Vivari Sculpture

CREATIEF 2006!
10 JAAR VIVARI

Mosaïeken met marmer

Het Vivari Centrum, direct aan zee...

Door de ANWB
Kampioen in
2005 uitgeroepen
tot één van de elf
allerleukste
vakantiecurssussen
in Europa!

En daar zijn wij heel trots op!

Vivari Sculpture: geheel verzorgde creatieve vakanties in Griekenland, direct aan zee...

Beeldhouwen aan zee
Kijk, dat is het betere leven: op een zonnig Grieks strand in een brok marmer hakken en je kunstwerk dan in zee polijsten. Vivari Sculpture organiseert workshops in Karia, op het schiereiland Peloponnesus. Naast beeldhouwen kun je er ook mozaïeken maken of schilderen.
Info:
www.vivari.nl of (020) 673 32 41.

Beeldhouwen maakt de kunstenaar in je wakker

Als je wilt of juist wilt beeldhouwen en je er thuis geen plek voor hebt, dan kun je terecht op de workshop. 15 uur, twee je het nog meer verder geboden kan zijn en beschouwd op 'Vivari Sculpture'.

Bakken aan de Griekse kust

HAKKEN IN Grieks steen

HAKKEN

Ik denk dat ik er meer met een moet beginnen met mijn twee linkerhanden, maar zo'n workshop beschouwen in Griekenland klinkt wel aantrekkelijk. Elke ochtend krijg je les in de schalen van drie verschillende. Na een uitgebreide lunch kun je bijvoorbeeld naar het strand, maar je mag ook verder hakken en polijsten.
Info: Vivari Sculpture, tel. (020) 673 32 41

www.griekenlandaanzee.nl 020-6733241
Creatieve en culinaire workshopvakanties

CREATIVE WORKSHOP HOLIDAYS

SCULPTURE
PAINTING
PHOTOGRAPHY
BRONZE CASTING
METALSMITHING
CERAMICS
and more...

CREATIVEHOLIDAYS.NL

MINIATIE BEZIJEN - CREATIEVE WORKSHOPVAKANTIES
EDELSMEDEN
SIERADEN & OBJECTEN

Leer edelsmeden en sieraden maken in Griekenland!
Miniatie maken biedt onder de naam 'Griekenlandaanzee' verschillende creatieve workshopvakanties aan, waaronder edelsmeden.
In het voorligge beschikbare Karia op de Peloponnesus kunt u onder leiding van een professionele goud- en zilver smid een aantal edels en sieraden. Bijna alles is mogelijk, dat is een leuk resultaat.
Meer over deze en andere creatieve workshopvakanties op
www.griekenlandaanzee.nl

Publicaties door de jaren heen.

11 Overstap naar Kantia 1995

Voor het volgende jaar hadden we al aardig wat deelnemers geworven toen we een telefoontje van Artemis kregen met de mededeling dat ze ons wederom moest teleurstellen. Mijn lijfspreuk 'stop, look, correct and take action' kwam weer van pas. Tijdens de try-out was een bevriende schilder uit Nafplion bij ons in Vivari op bezoek geweest. Zij had zich niet zo enthousiast uitgelaten over de locatie waar we ons project waren begonnen en vertelde toen dat haar broer een leuk klein appartementencomplex had in Kantia, het dorp na Vivari.

Na het slechte nieuws van Artemis heb ik gelijk gebeld en een paar dagen later zat ik met de broer van de schilder, Vasilis, te overleggen over de mogelijkheden om het komende seizoen bij hem onze activiteiten aan te bieden. En zo geschiedde. Gemakshalve behielden we de naam Vivari Sculpture. In Kantia hebben we vanaf toen nog jaren naar grote tevredenheid onze workshopvakanties georganiseerd.

12 Kwartier maken op de nieuwe locatie

Met een paar goede vrienden ben ik dat voorjaar naar Kantia gereden om 'kwartier te maken'. Met een auto volgeladen met spullen voor de workshop en de keuken en een aanhanger met boot erachter vertrokken we uit Nederland. Marnet en ik waren beiden zeilliefhebbers en we vonden dat we toch echt een bootje moesten hebben. We besloten welke type we wilden hebben en bekeken er een paar. Het werd een polyester Schakel, groot genoeg om ook met een paar passagiers te varen en niet te zwaar, zodat we hem op het strand konden trekken. Uiteindelijk vonden we een tweedehands zeilbootje in Nederland waar mijn naam al op stond, dat moest voorbestemd zijn! De 'Nick' ligt nog steeds een stukje verderop op het strand van Kantia, zij het nu in de rol van een grote plantenbak. We reden met de auto toen nog helemaal naar Brindisi in Zuid-Italië om de overstek te maken naar Patras in Griekenland. Pas later ontdekte ik dat je ook veel noordelijker kon vertrekken, vanuit Ancona.

Die reis en overstek heb ik daarna nog vele jaren twee keer per jaar gemaakt. Eerst met een oude Volvo stationwagen, later met de beroemde Nissan camper of met de verschillende busjes die we hebben gehad. Heel lang werd ik daarbij vergezeld door mijn trouwe viervoeter Boef.

13 De nodige opstarthobbels

Dat bewuste voorjaar zaten we nog maar goed en wel in het appartementencomplex toen iemand het terrein op kwam scheuren, wij noemden hem later 'Lange Frans'. Hij vertelde dat hij werkte voor een Nederlandse reisorganisatie die 'onze' appartementen in hun programma hadden staan, dus met andere woorden, wij konden daar dus niet zijn! En ja, waar was zijn bord 'Bosman Reizen' dat in de tuin stond eigenlijk gebleven?! Navraag bij eigenaar Vasilis maakte duidelijk dat Frans de appartementen wel in optie had, maar nog niks had gehuurd. Vasilis voelde zich dan ook nergens aan gebonden en had ze dus maar aan ons verhuurd. Dat had Lange Frans niet goed begrepen want hij sprak helaas geen Grieks.

Deze hobbel was nog maar net genomen of er diende zich een ontmoedigend telefoontje aan: onze beeldhouwdocent Joop zegde af. Tien dagen later zou de eerste groep beeldhouwcuristen al arriveren en hoe moesten we op zo'n korte termijn een nieuwe beeldhouwdocent vinden? Stop, look, correct and take action. Marnet was nog in Nederland en belde onmiddellijk met een vriendin die op de kunstacademie had

Boven: Diverse foto's van de eerste locatie in Kantia. Onderweg met de ferry voor de oversteek van Italië naar Griekenland. Onder: Beeldhouwdocenten Lianne Röben, Ruud Fronik en Ada van Wonderen. Boef wachtte vol verwachting bij het hek. Boef en Bobby.

gezet. Zij kende misschien wel een beeldhouwdocent. En inderdaad: Lianne Röben wilde wel en kon ook direct komen! Zij bleek een hele goede, fijne en trouwe docent te zijn, die daarna nog vele jaren bij ons is geweest.

14 De eerste appartementen

Het appartementencomplex in Kantia bestond uit 5 dubbele appartementen, waarvan Vasilis en zijn vrouw Kiki er een zelf in gebruik hadden en waar ze meestal de weekenden doorbrachten. Wij verbleven zelf in een van de resterende vier, waar we ook een geïmproviseerde keuken hadden ingericht. Later zou Vasilis nog een apart keukentje voor ons bouwen. In de andere appartementen verbleven de docenten en de medewerkers van ons team die de maaltijden verzorgden. Voor de gasten huurden we apparte-

mentjes die er direct achter lagen en eigendom waren van Vasso, de zus van Kiki. In totaal waren er 14 studio's, dus we konden voorlopig even vooruit. Voor het complex lag een grote tuin, direct aan het strand, waar we de workshops konden geven. Naast het beeldhouwen zijn we na een jaar met de schilderworkshop begonnen en later ook met mozaïek. De werkplekken die we daarvoor hadden ingericht in de tuin kregen de namen Hakkers-laantje, Verf-erf en Plak-hoek.

15 Van zelf koken naar eigen koks

Het allereerste jaar kookte ik zelf en verzorgden Marnet en ik samen het ontbijt en de lunch. Onze hagelslag en pindakaas bij het ontbijt waren destijds geprezen en geroemd! Eigen import uit Nederland, want wij waren immers Nederlanders en deze essentiële producten

waren toen in Griekenland niet verkrijgbaar. Later namen we een kok in dienst en hadden we een of twee medewerkers die het ontbijt en de lunch verzorgden, vaak vrienden of bekenden. Aanvankelijk hadden we een Griekse kok, Makis die ik nog uit mijn tijd in Athene kende. Later volgden er een aantal andere koks, meestal mensen die we kenden uit Nederland.

In 1999 maakte Sacha haar opwachting als kok en we begonnen steeds meer aandacht te besteden aan het culinaire niveau van de maaltijden. Marnet ontmoette haar in een traiteurswinkel in Amsterdam. Ze was toen net teruggekomen van een verblijf van 15 jaar op het Griekse eiland Mykonos. Wij kregen later een relatie en Sacha begon na een paar jaar haar eigen cateringbedrijf Sterren van de Hemel. Ik bouwde een grote werkkeuken in mijn bedrijfsruimte op de Zeeburgerdijk zodat zij voor zichzelf kon beginnen. Door het succes van haar onderneming, kon zij na enige tijd niet altijd meer in Griekenland komen koken, maar zorgde zij wel voor gepaste vervangers en zo kwamen later de topkoks Relinde en Jean Pierre ons team versterken.

16 Zwerfhonden

In Kantia waren wij in het najaar meestal de laatste gasten die uit het dorp vertrokken. De vele zwerfhonden kwamen dan als vanzelf bij ons aanwaaien, want ze moesten toch ergens hun kostje bij elkaar scharrelen. Wij hadden een streng 'hondenbeleid' en we vroegen onze gasten om de honden niet te voeren want dan zouden ze van ons afhankelijk worden en ook wij vertrokken op een gegeven moment. Sacha was erg begaan met de zwerfdieren en had er nogal wat moeite mee. Zij richtte een organisatie op met als doel de zwerfhonden te helpen en vaak ook om een baasje te vinden. Zij bundelde haar recepten tot een leuk kookboekje, dat we met financiële steun van een hele goede gast lieten drukken, en verkochten die ten behoeve van het fonds. Later kregen wij van diezelfde gast ook nog een volkswagenbusje cadeau! Daaruit bekostigden we de noodzakelijke uitgaven voor bijvoorbeeld inenting bij de dierenarts. Heel wat honden zijn zo met onze gasten en met een aantal docenten mee-

Boven: Koks Relinde Fontaine en Jean Pierre Voogt.

Onder: Sterren aan de Hemel Catering in Amsterdam en cursisten tijdens de kookworkshop in Kantia.

Rechterpagina: Van zeilboot Nick hebben we veel plezier gehad in de afgelopen jaren. Het bootje ligt nu op het strand van Kantia.

gegaan naar Nederland. Onze eigen hond Boef kwam ook zo bij ons aanlopen en werd vast lid van onze crew.

GRIEKENLAND
Creatieve vakanties in de zon aanzee.nl

17 In 2004 wordt Vivari Sculpture Griekenlandaanzee

In totaal waren we negen jaar met Vivari Sculpture op die eerste locatie in Kantia, tot we uiteindelijk behoefte kregen aan meer ruimte. Aanvankelijk huurden we nog wat extra appartementen bij 'Penny's apartments' en bij 'Christos', het latere 'Coral Café', maar op een gegeven moment werd alles erg gefragmenteerd. Ook werd het voor Vasilis en Kiki een beetje te veel van het goede, al die Nederlanders elk weekend in hun tuin. We namen zelf het initiatief en besloten in 2004 de overstap te maken naar Zoom, het hotel naast onze oorspronkelijke locatie.

In die tijd kwam er ook een eind aan mijn zakelijke relatie met Marnet. Wij waren al een enkele jaren daarvoor als stel uit elkaar gegaan maar hadden besloten om nog wel als partners door te gaan met onze gezamenlijke onderneming. In 2004 kwam daar verandering in en kocht ik haar als partner uit en veranderde de naam Vivari Sculpture in Griekenlandaanzee. Doordat mijn klant met de marmergroothandel failliet ging had ik van de ene op de andere dag geen klant meer voor mijn Grieks marmer maar ook geen leverancier meer voor de particuliere verkoop. Inmiddels liepen de workshops goed en besloot ik mij vooral daarop te focussen.

Boven: Familie Zoumboulakis.

Overige foto's: Hotel Zoom in Kantia met alle werkplekken, terras en vergezichten.

Een goede vriend, Wouter Thorn Leeson, nam het grafische werk van Marnet over en bouwde ook de eerste website van Griekenlandaanzee. Hij had al eerder een uitgebreid boekingsstelsel voor ons ontworpen. Vele jaren later nam Eva de Hilster, een enthousiaste deelnemer, het stokje van hem over en zij verzorgt nog steeds al het grafische werk voor ons, inclusief de opmaak en productie van dit tijdschrift.

18 Zoom 2004-2019

Het jaar voor de overstap naar de nieuwe locatie organiseerden we voor het eerst een kookworkshop met Relinde Fontaine van restaurant 'Hemelse Modder' in Amsterdam. Het keukentje waar we bij Kiki en Vasilis over beschikten was te klein en niet geschikt om met een kookgroep te werken. Ik wist dat er bij hotel Zoom, het hotel naast ons, een professionele restaurantkeuken was die niet werd gebruikt. Zoom was destijds alleen open in juli en augustus en ze verhuurden alleen kamers. Het beviel ons daar goed en we leerden de eigenaar Jannis Zoumboulakis wat beter kennen. Toen we vroegen of we daar eventueel ook de andere groepen en workshops zouden kunnen onderbrengen in juni en september, stemde hij gelijk in, want niemand anders in Kantia had een seizoen van vier maanden!

De eerste jaren stond er nog maar één gebouw, dat we later Zoom Original zijn gaan noemen. De bouw van het tweede gebouw, Zoom New, heeft Jannis enkele jaren later in gang gezet. Als een echte Griek keek hij eerst de kat uit de boom en nadat wij een betrouwbare partij bleken te zijn en ook van plan waren om te blijven komen, startte hij met de nieuwbouw. De bouwvergunning bleek hij al jaren op zak te hebben. Wij waren inmiddels verder gegroeid en konden de extra kamers goed gebruiken. Win-win voor beide partijen. Tijdens de maanden juni en september, was er verder geen toerist te bekennen in Kantia. Wij waren de enige gasten bij Zoom en konden het terras en de hele tuin naar believen gebruiken. Zo

konden we ook andere workshops gaan aanbieden zoals bronsgieten, keramiek, Tiffany, edelsmeden etc. Voor de extra gereedschappen en materialen bouwden we een eigen opslagplaats achter de carport in de tuin. Een extra werkplek creëerden we achter het originele gebouw, met grote zonneschermen voor de broodnodige schaduw.

19 Suzana 2010

In 2010 kwam mijn huidige compagnon Suzana bij Griekenlandaanzee werken. Met Suzana was ik al een paar jaar bevriend en omdat een kennis van haar zijn appartement ging verkopen, werden we op een gegeven moment ook burens in Nafplion. Toen we elkaar een paar jaar eerder ontmoetten, kwamen we er achter dat we veel soortgelijke ervaringen hadden opgedaan in het verleden. Zij had ook kennis van hotelmanagement doordat ze een aantal jaar in Nederland drie kleinschalige asielzoekerscentra in Nederland had gerund. Ook had ze marmer vanuit Macedonië geïmporteerd naar Nederland. Het klikte professioneel en onze samenwerking kwam op een spontane manier tot stand. In eerste instantie bedachten we allerlei projecten die we samen konden aanpakken zoals bijvoorbeeld makelaarsactiviteiten. We maakten een website greekrealestate.com en stortten ons op de verkoop van huizen en stukken grond. Helaas hielp de 'Griekenland-crisis' niet echt mee en zo raakte Suzana steeds meer bij de werkzaamheden van Griekenlandaanzee betrokken. Inmiddels is Suzana medebeheerder van Griekenlandaanzee. Zij is naast mij ook het aanspreekpunt voor onze gasten. Suzana is inmiddels alweer bijna 15 jaar betrokken bij de organisatie, Samen plannen we het programma van Griekenlandaanzee en tijdens de workshopweken houdt zij zich nu vooral bezig met het dagelijks management.

In Kantia moesten we bijna dagelijks de boodschappen doen in Nafplion. In een latere fase, toen we noodgedwongen waren gestopt met het bereiden van de diners bij hotel Zoom, heeft zij ook alles met betrekking tot de catering voor haar rekening genomen; van het maken van de menu's en de benodigde hoeveelheden tot de dagelijkse bestellingen en contacten met de cateraar. Samen organiseerden we ook eenmaal per week, op de vrije donderdag, een excursie voor onze gasten. Met onze busjes trokken we erop uit en bezochten de meest bijzondere plaatsen die we kenden in de omgeving. Die dagtrips hebben we later gebundeld tot de excursieweken, die tegenwoordig op het programma staan, en die ook nog steeds door Suzana worden begeleid.

20 JUMP Travel

De rondreizen en ook de fotografiereizen die we tegenwoordig aanbieden zijn in feite voortgekomen uit de excursies die we in eerste instantie elke week voor onze gasten organiseerden op de vrije donderdagen. Sommige mooie excursies of bestemmingen die we op het programma hadden staan, waren eigenlijk net iets te ver om op een dag te doen, te vermoeiend voor zowel de gasten als voor onszelf, de chauffeurs en begeleiders. Een overnachting elders was niet echt een optie, dus zo ontstond het idee om ze te bundelen tot een rondreis over de Peloponnesus. Na uitgebreid onderzoek hebben we een keuze gemaakt uit de vele bijzondere plekken en bezienswaardigheden die de

Diverse foto's van de fotoreizen, rondreizen en wandelreizen.
Foto rechtsonder: Masseur Karin met haar oude Fiat.

Peloponnesus rijk is, een mooie route bepaald en de rondreis samengesteld.

In samenwerking met fotograaf Sjaak Henselmans ontwikkelden we later de fotografierondreis Peloponnesus. Er volgden nog een aantal nieuwe tours die aan ons reisaanbod werden toegevoegd, zoals die door Noord- en West-Griekenland (van Thessaloniki tot Corfu), Centraal Griekenland (van de westkust naar Athene) en ook naar Noord-Macedonië, Suzana's geboorteland. We hebben daarnaast ook nog een fotografie-reis naar New York gemaakt voordat Covid toesloeg. Suzana richt zich ook op wandelvakanties en op dit moment ontwikkelt zij samen met fotografe Mirjam Koot weer een nieuwe reis naar Schotland. Alle reizen worden tegenwoordig door Suzana's eigen bedrijf JUMP Travel verzorgd en aangeboden via www.jumptravel.eu.

21 Wellness aan zee

Midden in de grote economische crisis waar Griekenland 15 jaar geleden in belandde, maakte onze huismasseur haar debuut. Karin, voorheen journalist in Nederland, had het roer kort daarvoor omgegooid en een massagepraktijk in een Grieks boerendorp geopend. Zij bood aan om onze gasten in het hotel te verlossen van al die stijve spieren. Want hakken in steen is hard werken.

Dagelijks kwam ze op haar brommertje naar Kantia met grote tassen tussen haar benen waarin de handdoeken, olie en hot stones zaten die ze nodig had om haar werk te doen. Na een aantal jaar werd de brommer vervangen door een oude auto uit het jaar 2000 die op zekere dag, na een luide knal, opeens een meterslange grijze haarmassa uit de uitlaat spuwde. Een ontplofte geluiddemper bleek de oorzaak. Maar dankzij die rammelbak kan ze nu ook naar Epidavros komen om onze gasten te blijven verwennen.

22 Eigen Atelier

Bij de nieuwbouw van Zoom, werden in eerste instantie alleen de twee bovenverdiepingen afgebouwd. Op de begane grond was aanvankelijk een grote lege ruimte. Ik was wel geïnteresseerd in die ruimte voor de opslag van onze spullen, maar vooral ook om als atelier te gebruiken voor nieuwe workshops. Ik bood Jannis aan om de ruimte te huren maar werd snel door hem uit de droom geholpen. De begane grond zou pas worden afgebouwd zodra de bovenverdiepingen na inspectie helemaal in orde waren bevonden. Dan pas werd er een aparte vergunning aangevraagd voor de drie familieappartementen met een extra slaapkamer op de begane grond. Hij wist dat die appartementen vooral bij zijn Griekse klanten gretig aftrek zouden vinden in juli en augustus.

De behoefte aan een eigen atelier bleef en we besloten om aan de overkant van het hotel een gebouwtje te huren voor het hele jaar (het latere Coral Café). Dat bestond uit een souterrain en twee appartementjes waar Suzana en ik zelf konden verblijven in de tijd dat we gasten hadden bij Zoom. Ik had intussen het appartement naast haar gekocht in Nafplion, maar om elke dag heen en weer te reizen naar Kantia bleek niet zo praktisch. We hebben er veel aan moeten opknappen, maar we hadden toen wel een mooi atelier en twee leuke appartementjes erbij, direct aan het strand.

23 Nieuwe workshops

Nu we de beschikking hadden over dit mooie nieuwe atelier konden we een aantal nieuwe workshops aanbieden waarvoor we een windvrije ruimte nodig hadden. We begonnen bijvoorbeeld verschillende sieradenworkshops te organiseren. Zo hebben we een tijd een workshop met Art Clay aangeboden met Ingrid LaHaye. Hierbij maakten de deelnemers prachtige fijne sieraden in een soort kneedbaar zilverpoeder. Dit materiaal, Art Clay silver werd dan vervolgens door verhitting in een speciale oven tot zilver gesmolten. Verder gaf Sacha's zus Nicole een bijzondere workshop waarbij men hele bijzondere glaskralen kon maken en Hella Steins gaf daar haar workshop met sieradenmozaïek. Weer wat later begonnen we met edelsmeden met Karien Kortenhorst.

Ook de fotografiegroep van Sjaak kreeg in ons atelier een mooie plek om achter de grote iMac te photoshopen en we begonnen daar met de workshop Portret boetseren. We

kregen steeds meer ideeën van activiteiten die we konden aanbieden, maar na een aantal jaar toen ons contract was verlopen, besloot de eigenaar om er zelf een café te beginnen en moesten we het atelier helaas opgeven. Wij hebben toen iets verderop een huisje gehuurd aan het strand waar we in elk geval wel zelf konden verblijven en als atelierruimte konden we een van de appartementjes bij Zoom gebruiken.

We huurden toen inmiddels het hele hotelcomplex en de drie appartementjes op de begane grond van Zoom Original werden een atelier, massagekamer en opslagruimte.

24 Covid gooide alles op z'n kop 2020

Na 15 jaar Zoom was de rek er een beetje uit bij de familie Zoumboulakis. Tijdens onze laatste jaren daar was het bedrijf overgenomen door de twee zoons van Jannis en zij hadden hele andere plannen met het complex. Het bleek dat hun aandacht (en investeringen) zich vooral richtten op de beach bar en dat ze niet zo erg geïnteresseerd waren in de samenwerking met ons. We hadden regelmatig aanvaringen over bepaalde zaken zoals bijvoorbeeld het parkeren in de tuin maar vooral over het gebruik van de keuken, want intussen hadden ze ook het restaurant weer geopend. Noodgedwongen hadden wij de laatste jaren al met een cateraar moeten werken, overigens naar grote tevredenheid, omdat hun restaurantvergunning niet toestond dat daar door 'derden' werd gekookt. Suzana en ik keken daarom die laatste jaren al uit naar een alternatieve locatie. En toen kwam Covid...

25 Doorstart, wel of niet?

Covid was voor ondernemers in de reisbranche natuurlijk een boze droom die werkelijkheid werd. Alles stond op zijn kop, niets was meer zeker en de toekomst was in het geheel niet te voorspellen. Doordat er de eerste maanden helemaal niet gereisd kon worden, vielen sowieso alle reizen in het voorjaar uit. Een aantal van onze voorjaarsgasten vonden we nog wel bereid om te boeken voor het najaar, maar het was nog steeds onduidelijk of er dan überhaupt wel gevlogen zou worden. Uiteindelijk konden we in september weer aan de slag met heel veel extra restricties (qr-codes etc.), maar velen durfden het bij nader inzien toch niet aan en annuleerden alsnog hun reis.

Na afloop van het seizoen hadden we een evaluatiegesprek met de zoons. In hun beleving was het mede onze schuld dat zij een slecht seizoen hadden gedraaid. Immers, als ze met Grieken hadden gewerkt was het allemaal beter geweest omdat die 'wel hadden kunnen komen'. We kregen te horen dat we voor het volgende jaar wel een kleine prijsverhoging konden verwachten. Die 'kleine' verhoging bleek echter 50% te bedragen. Onze beslissing om niet verder te gaan bij Zoom was hierdoor eigenlijk snel genomen en we overwogen zelfs om er helemaal maar mee te stoppen.

26 Way of life

Maar Griekenlandaanzee was voor ons een 'way of life' geworden en het idee dat ik nu al achter de geraniums zou moeten zitten, was heel onaantrekkelijk. Bovendien had Suzana nog wel wat werkzame jaren voor de boeg. Dan moest er maar een seizoen overslagen worden, zodat we de tijd konden nemen om een nog betere plek vinden. Een ander hotel vinden in deze onzekere tijden was in de praktijk echter geen sinecure. In de reisbranche was alles nog erg onzeker. Een aantal opties die we voor ogen hadden, zoals een tweetal hotels in het volgende dorp Iria, leken een mogelijk alternatief maar vielen om verschillende redenen af. Uiteindelijk zat er niets anders op dan al onze spullen weg te halen bij Zoom en die ergens op te slaan tot we een andere locatie hadden gevonden. Via via vonden we een geschikte loods in een dorpje even buiten Nafplion waar we al onze gereedschappen, werktafels, materialen en onze complete restaurantinventaris naar toe konden verhuizen. Tientallen ritten met onze busjes en ook ingehuurde vrachtwagens waren nodig om alles over te zetten, de loods was tot de nok toe gevuld. Onze steenvoorraad, inmiddels ongeveer 20 ton die we in de loop van de jaren hadden verzameld, kon gelukkig opgeslagen worden bij een bevriend marmerbedrijf.

27 Een jaar vooruit plannen

Een nieuw seizoen organiseren begint bij ons al in de nazomer van het jaar ervoor. We stellen dan het programma samen en polsen onze docenten in welke weken ze willen en kunnen komen. Willen we op tijd zijn, dan moet alles uiterlijk eind van het jaar op de site gepubliceerd worden en ook het boekingssysteem zijn aangepast, want dan beginnen normaliter de boekingen al op gang te komen. Nu we begin november niet over een vaste locatie beschikten, was het schier onmogelijk om iets concreets aan te bieden voor het komende jaar. We ontwikkelden nog wel een aantal ambulante schilderweken met accommodatie in Nafplion en concentreerden ons verder op de fotoreizen die niet afhankelijk waren van een vaste locatie.

28 Gezocht: nieuwe locatie

De zoektocht naar een alternatieve plek bleef ons echter wel bezighouden. Zoiets vind je niet op marktplaats of door een advertentie te plaatsen. We moesten er fysiek op uit om wat nieuws te vinden, iets wat door Covid nog steeds bemoeilijkt werd. Het liefst wilden we in dezelfde omgeving blijven, want we hadden daar in die 25 jaar een groot netwerk opgebouwd, maar we zochten ook verder weg. Aanvankelijk mochten we alleen in de directe omgeving op straat en dan alleen met toestemming en een geldige reden. Later regelden we een ontheffing voor ondernemers zodat we ook over de provinciegrenzen mochten reizen op onze zoektocht.

Onze nieuwe plek moest natuurlijk aan nogal wat eisen en voorwaarden voldoen. We hadden vooral veel ruimte en schaduwplekken nodig om de workshops te kunnen organiseren. Het was ook van groot belang dat de afstand tot een vliegveld niet te groot werd. In de loop van de 25 jaar die wij toen bestonden, was de reiswereld door alle boekingsplatforms op het internet behoorlijk veranderd. Er is tegenwoordig veel minder sprake van een hoog- en laagseizoen omdat mensen gedurende het hele jaar reizen. De meest uiteenlopende opties passeerden de revue. We keken naar hotels die we voor het hele jaar konden pachten, maar bijvoorbeeld ook naar huizen waar we alleen de workshops en maaltijden konden aanbieden. De kamers voor de gasten konden we dan ook elders huren, was het idee. Al met al bleek het niet zo gemakkelijk als we dachten!

29 Epidaurus 2022

Tijdens onze voorzichtige zoektochten in de jaren voor Covid waren we al eens in contact gekomen met Hotel Apollon in Epidaurus. We hadden daar vrij uitgebreid de mogelijkheden besproken, maar helaas konden zij ons toen niet accommoderen. Nu wij wederom contact zochten, bleken er door Covid een aantal vaste groepen te zijn uitgevallen en zouden wij wellicht bij hen terecht kunnen. Wij zagen op die plek wel perspectieven. Er waren voldoende kamers, een restaurant en de afstand tot het vliegveld was vergelijkbaar met Kantia. Er was bovendien voldoende ruimte voor de verschillende workshops. En Epidaurus is maar een kwartiertje verder rijden dan Kantia vanuit Nafplion, dat inmiddels onze thuisbasis was geworden. Er volgden de nodige onderhandelingen en uiteindelijk spraken we af om in 2022 bij Hotel Apollon alles weer op te starten.

De voorwaarden en faciliteiten voor de workshops die we gewend waren, zoals werkplekken met schaduw en voldoende opslagruimte, hadden we hier niet direct voorhanden, maar we zagen wel mogelijkheden om die te creëren. We besloten echter wel om voorlopig voorzichtig te beginnen en eerst te kijken hoe de samenwerking zou verlopen. In het voorjaar verhuisden we een aantal essentiële spullen naar

Epidaurus, maar we hielden de opslagloods bij Nafplion nog aan voor de materialen en gereedschappen.

30 Alles weer op de rit
We moesten dat eerste jaar nogal wat improviseren en vooral heel veel heen en weer rijden tussen Nafplion en Epidaurus. Na afloop van dat eerste seizoen, hadden we inmiddels een goede band opgebouwd met de eigenaar Vasilis en zijn kinderen Irini en Jorgos, die in de praktijk het hotel runnen. We bespraken de mogelijkheden om wat betere faciliteiten te maken voor het volgende jaar en die winter bouwden we de grote overkapping voor de beeldhouwers achter het hotel. Ook kregen we er de beschikking over een opslagruimte die we zelf konden inrichten. Langzaam maar zeker konden we al onze materialen van de loods er naartoe overbrengen, zodat we alles weer bij de hand hadden. De samenwerking met Dimitris en Katerina van het restaurant Aigialos naast het hotel verliep ook naar grote tevredenheid. We kregen daar een mooie schilderplek tot onze beschikking, direct aan zee. Die hebben we in de winter verbeterd door een afdak en grote opbergkast voor onze materialen te bouwen. De locatie voelt nu voor ons en veel van onze gasten weer als 'thuis'.

Inmiddels is het alweer het seizoen van 2024 en zijn we 30 jaar verder na die 'borrelpraat' van 1994. Wat de toekomst zal brengen weet niemand, maar bij leven en welzijn kunnen we op onze mooie nieuwe plek in Epidaurus de komende jaren nog wel even vooruit.

Nick
april 2024

Een impressie van de nieuwe locatie sinds 2022 in Epidaurus.

αγαπημένα

onze favorieten
door de jaren heen

auto's en busjes

Ford Escort bestelwagen

Volvo 745 Estate

Citroen AX

Opel Kadett station

Nissan King Cab pickup/camper

Ford Transit 9 zits

Volvo V70 Estate

Mitsubishi Spacewagon 7 zits

Hyundai Atos

Peugeot Boxer 9 zits

VW Transporter 9 zits

Volvo XC Estate

polijsten in zee

'De zee was zó kalm,
dat we onze marmeren beelden,
liggend in de branding konden polijsten.
Een unieke ervaring en een onvergetelijk
fijne herinnering!'

Ada van Wonderen

αναπνημέννα

kookboekje Griekse zwerfhonden

Veel van onze gasten en medewerkers trokken zich het lot aan van de vele zwerfhonden in Kantia. Soms wilde een van ons gezelschap er wel een 'redden' en meenemen naar Nederland. Sacha zette een organisatie op om dat te doen en om de kosten te dekken bundelden we haar recepten in een leuk kookboekje dat wij verkochten om geld in te zamelen.

αναπατημένα

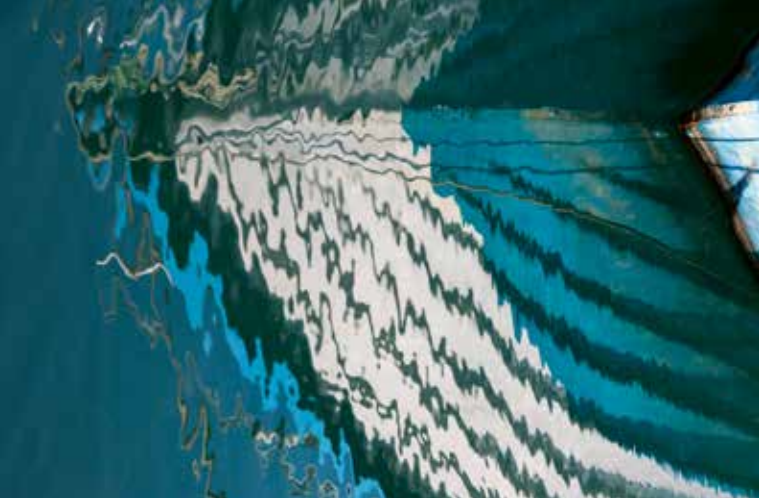
αγαπημένα

dingen waar we
van houden

de nil-spill

Handig! Morsen is voorgoed verleden tijd met de nieuwe 'Nil-Spill' mediterrane 'hang'dienbladen. Deze handige aluminium dienbladen hebben zich in de cateringactiviteiten van Sterren van de Hemel al vele malen bewezen. Maar ook voor gebruik in huis, voor op het dakterras of in de tuin, is de 'Nil-Spill' een uitkomst.

Mirjam, Letty, Rien, Annegreet, Nick, Sjaak, Suzana, Catharina, Jogchum en Martin.

Jubileum Vivari Sculpture, Griekenlandaanzee, Miniati Fotoreizen of JUMP Travel...

door Mirjam Koot

fotoreizen / docent Fotografie

Beetje impulsief heb ik in 2019 een fotoreis naar een warm land geboekt. In het vliegtuig heb ik geen idee wie mijn medereizigers zijn, maar op het vliegveld in Athene wordt dat al snel duidelijk. In eerste instantie vraag ik me af of ik wel in deze groep pas; aan het eind van de reis heb ik vrienden voor het leven gemaakt!

Het was zelfs zo ontzettend leuk, dat we in min of meer dezelfde groepssamenstelling alle reizen die op het programma staan, samen hebben gedaan!

Op al die reizen was de begeleiding in handen van Suzana en Sjaak, soms vergezeld door Nick. Fantastisch gedaan, wat zijn dit lieve mensen...

Tijdens de allereerste busrit vanaf Athene maken we voor het eerst kennis met elkaar. Ik heb stiekem al even wat onderzoek gedaan op de naam Sjaak Henselmans, want die kwam mij erg bekend voor... tantes die het over 'de Henselmannen' hadden... familieboek er op nageslagen.

In het busje zegt Sjaak ineens tegen mij, dat ik wel uit Noord Holland moet komen 'want dat hoor je zo'.

'Klopt' zeg ik, 'en jij bent geboren in Noord Scharwoude en je moeder heet Leny.'

We blijken aangetrouwde familie te zijn. Zo jammer dat ik toen mijn camera niet paraat had...

Maar die heb ik daarna bijna niet meer losgelaten, en dat heeft tot prachtige plaatjes geleid, al zeg ik het zelf.

In de loop van de week groeit de rest ook tot familie. Met een aantal krijg ik als vanzelf een bijzondere band, en Suzana is een van hen. Wat was het goed om elkaar weer te zien bij de reünie, en op de reizen daarna!

We bespraken van alles, waaronder ook ideeën voor nieuwe reizen; want mijn nieuwe familie en ik hebben inmiddels alle GaZ-rondreizen gedaan...

En zo komt het dat Suzana me belt en vraagt of ik misschien ook reizen voor JUMP Travel wil gaan begeleiden. Daar moet ik even-over-nadenken-klaar! Natuurlijk, super, fantastisch!! Mijn koppie staat nu ook op de website en inmiddels zit mijn docentenvuurdoop er op; wat heb ik daarvan genoten! Komende zomer gaan Suzana en ik naar Schotland om een nieuwe reis voor te bereiden.

Ik hoop dat we daar in de toekomst heel veel fotoreizigers van kunnen laten genieten!

Griekenlandaanzee, van harte gefeliciteerd en nog vele jaren!!

Liefs, Mirjam

De foto's zijn door Mirjam gemaakt van de reizen Peleponnessos, Noord-West Griekenland, Noord-Macedonië en Centraal Griekenland.

door Lisanne Sloots
docent Schilderen en tekenen

2017 - Kantia

Bij de deelnemers aan mijn weekendlessen bij Leen en Luise Zeelenberg in Zuid Holland, bleek enthousiasme voor een tweeweekse cursus Tekenen en schilderen bij Griekenland aan Zee.

Ik had even daarvoor kennism gemaakt met Nick van den Berg en het lukte ons om met mijn groepje gezamenlijk aan te sluiten bij de bestaande workshops, zodat ik mijn lessen in een Griekse ambiance kon geven.

Zo kwam ik in 2017 voor de eerste keer in Kantia terecht. Het was al later op de avond toen de bus aankwam, we stapten uit en een warme, zoetige lucht kwam me tegemoet. De eerste indruk van anders, de bloeiende bougainville en de citroenen die ik op mijn pad naar het appartement vond, een wereld die ik niet kende, prachtig. En overdag de schildersplek met onder elke boom een tafeltje, met uitzicht in de nabije verte op de zee en het kerkje naast ons, net voorbij het veld met bloeiende artsjokken. Genoeg indrukken die aanleiding konden zijn voor tekeningen en schilderwerk.

Twee weken verbleven we in Kantia, waarin ik kennis maakten met mijn beeldhouw-, fotografie- en edelsmeedcollega's, een fijn team van allemaal vaste docenten.

Elke ochtend gaf ik mijn groepje les, we keken naar werk van kunstenaars en van elkaar, bespraken uitdagingen en opdrachten en er werd lekker doorgewerkt. 's Middags was er tijd om de omgeving wandelend, op de fiets of met de auto/taxi te verkennen. Een nieuwe wereld ging voor mij open. Ik dank mijn deelnemers en de organisatie van Griekenland aan zee daar van harte voor.

2023 Epidavros

Alle lunches en diners werden in 2023 door Dimitris en Katerina en hun team verzorgd.

De vader van Katerina was overleden, een foto van hem prijkte achter tegen de muur en haar grote wens was om hem te laten schilderen. Eén van mijn cursisten/deelnemers zag dat wel zitten, ze had vaker portretten geschilderd en vond het een fijne uitdaging, waar ze mee aan de slag ging. Elke dag een stukje verder. De eerste keer dat we het portret aan Katerina lieten zien keek ze lang en aandachtig: de ogen klopten, maar de mond en kaak nog niet, daar was ze heel duidelijk over. Er werd verder geschilderd, weggepoetst, opnieuw geschilderd en ja, daar kwam hij helemaal tevoorschijn, zoals ook Katerina en haar moeder hem kende.

Tijdens een volgend diner, we zaten allemaal aan lange tafels, was er tussen twee tafels een kleine tafel gezet met een doek erover en bloemen erop, als een altaartje opgebouwd. En daar stond het schilderij op. Ze wilden ons bedanken: zowel degene die het portret geschilderd had, als mij, de docent. We werden toegesproken en moeder had bergthee geplukt waar we beiden een zakje van kregen en ook hadden ze voor ons alle twee een echt Grieks doublé armbandje gekocht dat we nu kregen. Het was een bijna rituele handeling, sereen en prachtig en waardevol.

Eveline Reeskamp schilderde het portret.

“Onze man in Griekenland”

Dankzij mijn beste vriendin Karien met wie ik alweer 45 jaar vriendschap deel.

Hoe het allemaal begon...

In onze jonge jaren zijn wij, Karien en ik vele malen gehopt van Grieks eiland naar Grieks eiland. Griekenland had ons betovert met haar schitterende licht, heerlijk eten en mooie azuurblauwe water. We hebben ontelbare herinneringen aan lommerrijke plekken waar we de warme Griekse zon konden trotseren.

Vele jaren later zag Karien een kleine advertentie in de krant, gezocht: docent sieraden maken. Ze besloot daarop te reageren, en werd uitgenodigd voor een gesprek. Nick was erg enthousiast over een mogelijke samenwerking met haar. Zo kwam het dat mijn beste vriendin daar docent werd bij Griekenlandaanzee.

Vanuit Griekenland skypete ze mij op een middag en vertelde enthousiast over de locatie en de workshops. Ze vroeg hoe het met mij ging en ik vertelde dat het goed ging en, dat ik inmiddels na 3 jaar single te zijn, wel weer open stond voor een nieuwe relatie. Ze was blij verrast en we wensten elkaar een goede tijd.

De volgende dag skypete ze weer. Ik was wat verbaasd! Ze zei: ik val met de deur in huis! Ik heb gisteren met de docenten gegeten en we hadden een bijzondere avond.

Er werd die avond volop gefilosofeerd over relaties en ze voelde in de energie iets voorbijkomen. Ze zat naast Nick en die vertelde ook, dat hij na 3 jaar single weer open stond voor een nieuwe Liefde. Ze dacht aan ons gesprek van de dag

ervoor en zag iets in ons... wat ze niet precies kon benoemen... iets ongrijpbaars...

Ze vroeg of ik open stond voor een ontmoeting, en vroeg dat ook aan Nick. Karien regelde een skype afspraak onder voorwaarden. Daar en toen was het eerste contact gelegd. Ze vertelde verder zich niet te willen mengen met de voortgang en trok zich dan ook discreet terug.

Ik ben haar heden ten dage dankbaar dat ze deze ingeving kreeg en hierin bemiddelde, want bij een eerste skype afspraak is het niet gebleven. Inmiddels 10 jaar later zijn wij... nog steeds een gelukkig paar. Zo is hij nu 'onze man in Griekenland' geworden, waar we alle twee dol en trots op zijn.

Ik heb vele mooie momenten, workshops en transities bij Griekenlandaanzee mogen meemaken. Daarnaast kreeg ik een kijkje achter de schermen in en rondom de organisatie van wat er allemaal bij komt kijken. Mijn bewondering voor Nick en Suzana is groot, dat ze geregeld weer meebewegen met alle veranderingen die zich voordoen, dat doen ze bijzonder goed! Het is elke keer weer een feestje om daar te zijn.

Ik wens jullie veel succes en dat we nog lang mogen genieten van Griekenlandaanzee en van elkaar.

Lianne

2024

Met Theo naar Griekenland aan Zee

door Karin Disselen

Mijn vader, Theo, liet mij een kleine advertentie uit de krant zien: creatieve workshops in Griekenland aan Zee. Of dit iets voor hem zou kunnen zijn. Hij was toen al boven de 80 en altijd in de weer met tekenen, schilderen en fotografie. Het leek mij een goed plan: doen! Ik was natuurlijk erg benieuwd naar zijn verhalen bij terugkomst. Hij straalde, had het voornemen om het daaropvolgende jaar drie weken te gaan en benadrukte dat het ook echt iets voor mij zou zijn.

Uiteindelijk ging ik mee. Oké dan. We gingen samen de cursus fotografie bij Sjaak volgen. Hoe leuk was dat! Wat heb ik veel geleerd. Met een klein busje gingen we op pad. Naar een verlaten treinstation, naar een verlaten hotel, naar een vismarkt. Tussendoor was er tijd (niet heel veel bij Sjaak overigens) voor koffie op een hippieterras of zwemmen op een van de meest magische plekken waar ik ooit gezwommen heb. Uiteraard bleef mijn vader vader en vroeg aan Sjaak "...en hoe doet ze het..."

Ik zag dat hij volop genoot en dat begreep ik wel. Zwoele avonden, heerlijk eten met uitzicht op zee, rijkelijke wijn en veel gesprekken. Mijn vader ging als laatste naar bed, maar was ook om 7 uur in zee. Wat is er mooier dan zwemmend kijken naar de opgaande zon?

Na mijn eerste cursus ging ik natuurlijk elk jaar met hem mee naar Kantia: een klein dorpje met een winkeltje voor het aller noodzakelijkste. Mooie granaatappelbomen, bewoners die door de jaren heen mijn vader begroetten, het restaurant waar je zelf de vis kon uitzoeken in de keuken.

Zo sprak ik Daphne die vakantie had, maar nog geen plan. "Ga je mee?" En zo sloot ook Daphne aan. We haalden laatste herinneringen op aan Kantia: de "te waterlating" van de vader van Anja (de fotografie docent). Anja had haar ouders

meegenomen. Einde van de week keek haar vader verlangend naar zee en gaf aan dat het zo jammer was dat zwemmen er voor hem niet meer in zat. We hebben sterke mannen gevraagd of zij de stoel met daarin haar vader de zee in konden dragen zodat hij toch het zee gevoel kon ervaren. Zo zat hij stralend in zee terwijl zijn vrouw om hem heen zwom. Hoe mooi is dat!

Corona sloot de Kantia periode af. Het werd Epidaurus. Voor sommige mensen wennen. Logisch, maar ook een erg mooie plek: prachtige kerkjes op loopafstand, mooie bloeiende planten op weg naar het dorpje, nog steeds om 7 uur zwemmen bij opgaande zon, heerlijk eten en voor mij een nieuwe ervaring met tekenen en schilderen bij Maud.

Het eerste jaar was ik met acrylverf losgegaan op wolven en zee. Heerlijk. Thuisgekomen had ik gezien wat er allemaal niet aan klopte. Dus gaf ik het tweede jaar aan: dat ga ik dit jaar verbeteren. "Dacht ik niet" zei Maud. Kunst moet je voelen en ik daag je uit een hele nieuwe techniek te gaan ervaren: aquarel en gooi er zo nu en dan wat water op en zand! Hoe gaaf en oprekkend is dat! Je vraagt je af of dat dan ook wat wordt. Verrassend genoeg wel. Iets wat ik nooit had kunnen bedenken ontstond.

Griekenland aan Zee is Griekenland aan Zee dankzij in de eerste plaats Nick, en Suzanne. Zij zorgen voor hun gasten. Als er iets is regelen ze wat er nodig is. In de tweede plaats natuurlijk door de docenten die ik door de jaren heen ook steeds meer ben gaan leren kennen. Voor mijn vader voelde het door de jaren heen een beetje als familie.

Dit jaar ga ik weer. Met Daphne en in gedachte mijn vader. Na zijn overlijden vond ik een zakje zand uit Kantia. Dat heb ik met hem uitgestrooid. Dat betekende Griekenland aan Zee voor hem.

Het begon met een piepkleine rubrieksadvertentie in de krant.

door George en Sonja

Op twee regels stond:

“Creatieve vakantie in Griekenland.

www.griekenlandaanzee.nl”.

Vanaf onze huwelijksreis naar Kreta brachten we vaak onze vakanties door in Griekenland. Meestal op de eilanden maar ook aan de westkust van de Peloponnesus. Nieuwsgierig bezochten we de website en kwamen er daar achter dat er een voorlichtingsbijeenkomst zou zijn in Amsterdam. Dat leek ons een goede gelegenheid voor nadere kennismaking. In Amsterdam werden we hartelijk ontvangen door enkele docenten en enthousiaste cursisten van eerdere jaren. Uitgebreid kregen we de positieve verhalen te horen. Alleen niet van Nick want hij was op dat moment nog in Griekenland.

Dit speelt zich af in 2010. Datzelfde jaar boekten we onze eerste week in Kantia. Mijn vrouw Sonja ging schilderen en ik ging zelf mee zonder workshop. In 2024 wordt het ons 15e jaar, dus de helft van het bestaan van Griekenland aan Zee. In het tweede jaar namen we voor het eerst iemand mee, zelfs twee medereizigers. Sonja's nicht en ook een vriendin daarvan, nu zelfs twee weken. De dames al schilderend en ik nog zonder workshop. Dat was toch goed te overbruggen. Nick gaf mij een lift naar Nafplio, waarvandaan ik met de bus op en neer naar het klassieke amfitheater in Epidavros kon reizen. Vanuit Nafplio terug naar het hotel maakte ik kennis met Michalis, de iets te zware maar goedlachse taxichauffeur. Michalis was de vaste taxi voor de gasten van Nick. Eigenlijk was hij kok, wat zijn postuur verklaarde. Na een mislukt zakelijk avontuur en veel pech met zijn auto is hij naar dat beroep teruggekeerd. Nick heeft mij ook nog uitgenodigd voor een bezoek aan een marmergroeve en -fabriek met de beeldhouwers en voor wie dat wilden een boottocht naar de eilanden Spetses

en Hydra geregeld. Met ook nog het wekelijkse uitje naar Nafplio hoefde ook ik mij niet te vervelen. Er waren al optionele excursies, maar vanaf de samenwerking met Suzana is dat fenomeen uitgegroeid tot de huidige excursieweek.

We bleven jaarlijks terugkeren en dat is een thema bij Griekenland aan Zee. Dat geldt niet alleen voor tijdens de terugkeerdag in Nederland, waar de door Nick naar Nederland vervoerde werkstukken kunnen worden opgehaald en dat sowieso een feestje is. Ook in Griekenland zien we ieder jaar weer bekende gezichten terug. Niet iedereen elk jaar, maar er is een grote groep recidivisten. Heel de opzet werkt het groepsgevoel in de hand en dat wordt versterkt door een feest van herkenning. Dat uit zich al bij aankomst waarbij bekenden elkaar omhelzen en knuffelen. Het levert veel digitale vrienden op de sociale netwerken op maar ook vriendschappen die zich thuis voortzetten met wederzijdse bezoeken en gezamenlijke uitjes.

Bij de workshops is veel keuzevrijheid. Kom je om te beeldhouwen en wordt er ook brons gegoten dan kan je ook met een bronsje thuiskomen. Ga je voor het schilderen en wil je ook wel eens een eigen sieraad maken is dat ook te combineren. Ik heb zelf in de loop der jaren geschilderd, gebeeldhouwd, de nieuw-griekse taal geleerd (een beetje) en fotografie workshops gedaan. En heb je een dag meer zin om tijd te verdoen op het strand, dan is dat ook geen probleem.

Een belangrijk gegeven is dat het helpt dat Griekenland aan Zee juist in dit gedeelte van Griekenland de vakanties organiseert. Sleutel is het hotel aan het strand. Heel vroeg in de ochtend, zo rond de opkomst van de zon, is de zee spiegelglad en willen we de dag wel beginnen met even zwemmen in het koele water. En vaak zijn we dan niet alleen, zo gehard zij de Nederlanders wel. Dichtbij een gezellig dorp rond het haventje en Nafplio als een wat toeristische, maar toch leuke stad. De markt daar op zaterdagen is een aanrader, alleen al om de sfeer. Belangrijke archeologische bezienswaardigheden als het oude Epidavros en Mycene liggen onder handbereik. We hebben van geen enkel jaar spijt en maken ons al op voor de volgende reis.

De foto's werden in de afgelopen jaren door George gemaakt.

Creative vakanties; je weet pas wat het is als je het een keertje gedaan hebt.

door Lia Manshanden

En dat heb ik in 2015 voor het eerst gedaan. Na een leerperiode, waar bijna ieder mens een keer in meer of mindere mate doorheen gaat, gegoogled naar een vakantieplek waar ik alleen heen kon. Als onderdeel van het leerproces. En al snel kwam ik terecht op de website van Miniati of Griekenlandaanzee.

Na enige aarzeling en wat schoppen onder de eigen bips, uiteindelijk geboekt. En dat was een heel goed besluit. Niet gehinderd door enige creatieve kennis of kunde stapte ik op de bekende zondagmiddag op het vliegtuig naar Athene, niet wetende wat ik kon verwachten. En dat was veel. Ik had mezelf verwend met een appartement in Zoom New. Wat een fantastisch plek daar in Kantia. Elke ochtend voor het ontbijt even badpak aan en een duik in de prachtige baai die voor ons hotel lag. Wat was het fantastische plek. De lieve mensen die ons de gehele dag door verzorgden, Nadia die onze kamers schoonmaakte, de ontzettend lieve dame die ons ontbijt verzorgde, helaas ben ik haar naam vergeten. En niet te vergeten de docenten en organisatoren Nick en Suzanna!

Mijn eerste vakanties in Kantia heb ik besteed aan het ontdekken van enig talent op het schildergebied en daar had ik een fantastisch lerares voor; Alkistis Kelessidi. Wat heb ik mooie momenten met haar gehad op schilder- en menselijk vlak. Heel dankbaar voor de mooie gesprekken die ik met haar mocht hebben. Maar de zoektocht naar schildertalent heb ik toch op moeten geven. Het zit er niet in 😊. Ik zal nooit een Frida Kahlo worden. Onderstaand prachtige stilleven van de boot is voor het merendeel Alkistis werk. Ik heb um wel bewaard. 😊

Maar in de tussentijd wel vaak even wezen buurten bij de beeldhouwers van Leen om te ervaren wat die creatieve uitspatting inhield. Leen (Kessels) stond in Kantia achter het hotel onder de bomen beeldhouwles te geven. Uiteindelijk besloten het weekje schilderen in te wisselen voor een weekje beeldhouwen en ja hoor, de beeldhouwpassie was een feit.

Na 2015 ben ik bijna jaarlijks op vakantie geweest naar Kantia en heb ik genoten van de omgeving, alle medestudenten en leraren 😊. Voor het merendeel les gekregen van Leen, die je toch altijd weer aanzet tot anders kijken naar je steen. Zet ze je steen net weer even anders neer dan jij de laatste dagen gedaan hebt, en er ontstaat weer wat moois, en zo geeft ze je weer inspiratie om door te gaan. Veel van Leen geleerd en nog steeds.

Sinds 2022 ook het nieuwe onderkomen bezocht. Is ook helemaal prima. Natuurlijk we moeten allemaal even wennen. Kantia was zo bekend, je wist precies hoe en wat en dat moeten we op deze locatie nog even ontdekken. Maar ook hier geniet ik bijzonder van het hotel aan de baai. Ook hier 's morgens voor het ontbijt even lekker zwemmen. Een wandeling naar het dorpje vind ik ook wel weer een verrijking. 's Morgens uurtje wandelen en even onder het genot van kopje koffie de baai inkijken.

Kortom: het is nog steeds heerlijk – die creatieve vakanties.

Groeten aan Griekenland

door Martin Coppes, docent Schilderen en tekenen

Van 29 oktober t/m 26 november 2017 was er een expositie in de Oosterkerk in Amsterdam met de titel 'Groeten aan Griekenland'. Het was een groepstentoonstelling van werk van 13 beeldend kunstenaars die in Griekenland workshops geven voor 'Griekenlandaanzee'.

Er was heel verscheiden werk te zien in de verschillende disciplines van kunsten. De tentoonstelling werd door de kunstenaars/docenten zelf georganiseerd en ingericht. De Oosterkerk uit 1671 in het centrum van Amsterdam-Oost is een prachtige locatie voor zo'n tentoonstelling. Het is een grote, hoge en lege ruimte (geen kerkbanken) met enorme ramen voor veel licht. Het tweedimensionale werk hing op schotten dwars door de ruimte geplaatst en het 3d werk was verspreid door het gebouw, op sokkels, over de vloer en in de nissen van de kerk. Het was in zijn totaliteit een boeiende samenstelling van kunstwerken in een mooie lichte en serene omgeving.

De expositie in de kerk was een maand lang geopend van woensdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur. Iedere dag waren er in elk geval twee van de deelnemende kunstenaars aanwezig in wisselende bezetting. In Griekenland worden een drietal workshops in dezelfde tijd gegeven ook in wisselende bezetting dus het was ook een mooie gelegenheid voor de docenten om elkaar goed te leren kennen, de band met elkaar te versterken en samen iets moois neerzetten. Dat werkt ook zo door naar onze cursisten: goed werk in een fijne en gezellige sfeer.

Na de tentoonstelling zijn we gaan eten in een restaurant in de buurt ter afsluiting. Met Nick en Suzana dit keer als onze gasten.

Hanne Mahler, Ingrid Onstenk, Trudi Otterspeer, Anja Robertus, Carla Peperkamp, Sjaak Henselmans, Leen Kessels, Lisanne Sloots, Martin Coppes, Annemiek Collin, Karien Kortenhorst, Barbara Mensink en op de voorgrond Nick van den Berg.

In september 2004 maakten Petra en ik kennis met Nick en Vivari Sculpture.

door Jeroen

Een jaar eerder was mijn vriendin begonnen met een beeldhouw cursus bij de SKVR, een centrum voor amateurkunst in Rotterdam. Daar hoorde ze over Vivari. Wij dus naar Kantia, Griekenland. Zij ging beeldhouwen en ik had me ingeschreven voor 'Mozaïek met marmer'. Ik had nog nooit 'gemozaïekt', maar in ieder geval deden we dan allebei iets met marmer.

De mozaïekworkshop werd gegeven door Annet. De eerste dag, na het ontbijt, nam ze ons mee voor een korte wandeling langs de zee. Niet meteen aanvallen op de marmeren tegels – eerst maar eens tot jezelf komen. Misschien wat inspiratie opdoen. Het strand lag trouwens aan de andere kant van het weggetje waaraan het Vivari-terrein lag; als je op het 'hakkerslaantje' een keer struikelde, was je er.

Het wandelen beviel me wel: het zand en de schelpjes, het ruisen van de zee, het zicht op de bergen. Ik had nog geen idee wat ik wilde maken. Wel vond ik onderweg wat kiezelsteentjes en ander materiaal, en ik vormde er een poppetje mee. Maar toen ik tot mezelf gekomen was, had ik nog steeds geen ideeën.

Na terugkomst begon ik maar gewoon marmerstukjes op een plankje te leggen. Dan zag ik wel of het iets werd. Na een poosje liet ik de stukjes van de plank afglijden en begon opnieuw.

Na een paar dagen nam Annet me apart en samen wandelden we over het strand. Ze stelde voor dat ik de stukjes op de plank ging vastlijmen. Dan had ik aan het eind van de vakantie iets leuks voor thuis.

Ik schrok. Het spelen had iets vrijblijvends gehad. Zolang de steentjes los lagen, zat ik ook zelf nergens aan vast. Maar ik begreep haar punt.

Anderen kwamen met ideeën. Dat werkte echter ook niet. Het idee kwam uiteindelijk als vanzelf, spelenderwijs.

Ik nam een ronde, houten plank mee naar mijn plekje half in de schaduw. Met een stevige tang verknipte ik brokstukken van marmeren tegels of ik zocht in de bakjes naar bruikbare restjes. Aan mijn tafel gebruikte ik een nijptang om kleinere stukjes marmer te knippen. Zo nodig bewerkte ik de randjes met een vijl.

In het midden van de plank plakte ik zeven driehoekjes vast van lichtbruin marmer. De buitenrand vormde een cirkel. In mijn fantasie waren het zeven huisjes.

Eromheen kwamen vierhoekige huisjes te liggen, in een iets donkerder tint. Het was net een klein, gezellig dorpje, dat nog verder groeide met de komst van bijna vierkante, grijze miniatuur woningen.

Elke dag breidde het mozaïek zich wat verder uit. De werkzaamheden lagen alleen stil als we op excursie gingen. Maar ook dan wilde ik daarna nog even gaan kijken.

Om de nederzetting heen kwam een wal van rode en zwarte rechthoekjes. Die was nodig tegen de grillige gracht van zandkleurig marmer. Ik wilde ook een poort en een brug om het water te kunnen oversteken en de daarachter liggende bergen van donkerbruin marmer te bereiken.

De bergen moesten het woelige water in toom houden. Maar toen ik zag dat die bergen zelf zich ook weinig aantrokken van strakke vormen, legde ik eromheen een tweede muur van zwarte en rode rechthoekjes aan. Als laatste voegde ik een randversiering toe in gevarieerde kleuren.

Na het gepriegel, waarbij regelmatig een pincet aan te pas was gekomen, was het voegen bijna een frivol feestje. Samen met Annet bedekte ik het mozaïek onder een smeelige laag voegmiddel. Ook de tafel en onze kleding bleven er niet vrij van.

Na het uitharden, het schoonmaken en het oppoetsen keek ik met tevredenheid naar het resultaat. Ja, hiermee kon ik wel thuiskomen.

Kantia, medley van rondelen

*zwoele avond, in Athene
verliefderig en thuis
transfer, chauffeur, de laatste bocht
zwoele avond, Kantia
schoenen uit en slippers aan
armen om je heen
zwoele avond, Kantia
verliefderig en thuis*

*Kantia, eiland in een zee van tijd
het getik van beitels op steen
schuren en polijsten in de golven
Kantia, eiland in een zee van tijd
de middag hangt loom tegen de berg
de zwerfhonden zijn weer op het strand
Kantia, eiland in een zee van tijd
het getik van beitels op steen*

*elke ochtend komen zij
de vrouwen in het zwart
devoot, in rouw, met haperende pas
elke ochtend komen zij
kromme handen in een zwaai
naar de mensen aan het ontbijt
elke ochtend komen zij
de vrouwen in het zwart*

*lekker lullen op een lappie
in het veel te warme zand
de trouwe golfslag getrotseerd
lekker lullen op een lappie
siesta stil, alleen wat krekels
duizend glitters op de zee
lekker lullen op een lappie
in het veel te warme zand*

*een vrouw in het zwart langs de vloedlijn
langzaam wordt steen vorm
de middag hangt loom tegen de berg
een vrouw in het zwart langs de vloedlijn
het getik van beitels op steen
eeuwig ligt een eiland voor de kust
een vrouw in het zwart langs de vloedlijn
langzaam wordt steen vorm*

*“Het lijkt wel een volkorenbrood!”
“Zeg dat niet!” spreekt de docent
“dat beeld dat raak je nooit meer kwijt!”
Het lijkt wel een volkorenbrood
een van mijn eerste beelden
In sneeuwwit marmer noest geslagen,
het lijkt wel een volkorenbrood
“Zeg dat nooit!” sprak de docent*

*zwarte rol wolk over de bergen
alle hens op het terras
aan elke paal een workshop gast
zwarte rol wolk over de bergen
twintig handen aan het zeil
tot de enkels in het water
zwarte rol wolk over de bergen
alle hens op het terras*

*ze zitten verspreid over het strand
de schrijvers van Kantia
ze staren over zee
ze zitten verspreid over het strand
straks lezen ze voor
plots, personages en spanningsbogen
ze zitten verspreid over het strand
de schrijvers van Kantia*

*Koutsomouras, rode wangen
“Het is 2 - 0!”, juicht de zee
WK voetbal op tv
Koutsomouras, rode wangen
In het familierestaurant
is er geen tijd om te bedienen
Koutsomouras, rode wangen
“Het is 2 - 0!” juicht de zee*

*zon, wijn en bruine koppen
30 jaren Griekenland aan zee
met meester gastheer en zijn creatief gevolg
zon, wijn en bruine koppen
schilder, houwer, mozaieker
musici bij het banket
zon, wijn en bruine koppen
30 jaren Griekenland aan zee*

Van harte gefeliciteerd met deze mijlpaal van 30 mooie jaren! Veel dank, lieve Nick, en iedereen die onze vakanties onvergetelijk maakte! Aleid Sperna Weiland en Ada van Deemter, docenten Creatief schrijven

14 dagen koken en
culinair genieten in Griekenland

Culinair aan Zee

van 17 juni t/m 1 juli 2006
van 17 sept. t/m 1 okt. 2006

www.griekenlandtoezien.nl
e-mail: info@vnav.nl 020-6733241

Hemelse modder in Griekenland

door Relinde

10 jaar heb ik gewerkt voor Griekenland aan Zee. In 2005 werd ik gevraagd door Sacha Roozmond en Nick van den Berg om een tweeweekse kookworkshop te geven, die ik geheel zelf mocht invullen, en waarin alle mediterrane landen aan bod kwamen. Dat was een groot succes.

Omdat er veel tijd was kon iedere deelnemer zijn of haar eigen wensen uiten. De workshop bestond uiteraard uit koken, maar ook uit uitstapjes, bijvoorbeeld naar de plaatselijke markt, een wijnproeverij of de slacht van een schaap (wat minder succesvol was). Het leuke was ook dat je van alles uit de tuin kon halen: bijvoorbeeld van de citroenbomen, of druivenbladen voor de dolma's.

Helaas werden de kookworkshops na een aantal jaren minder succesvol, en waren er op een gegeven moment te weinig deelnemers om het door te laten gaan. Dat was jammer, maar aangezien ik dit in mijn vakanties van restaurant Hemelse Modder deed, waarvan ik eigenaar was, was het ook wel weer fijn vakantie te hebben.

In die tijd waren er nog niet zoveel workshops als nu. Het begon met schilderen, mozaïek en beeldhouwen. Ik had hele fijne collega's (Ruud, Alkistis, Lianne, Jeroen,) met wie ik veel plezier heb gehad, hetgeen het hele verblijf natuurlijk heel aangenaam maakte. Later kwamen er steeds meer workshops en collega's bij zoals fotografie en schrijven (Ada, Aleid, Hella, Sjaak, Leen, Carla en later nog vele anderen).

Eenmaal weg bij de Hemelse Modder, had ik meer tijd om voor alle groepen te koken en verbleef ik elk jaar 2x 6 à 7 weken in Kantia. Fijne tijden waren dat! Ik had een zekere routine gekregen: ik kwam 's morgens uit mijn appartementje bij Vasso, ging ontbijten en dan de keuken in t/m het maken van de lunch, om vervolgens heerlijk te zonnen op het strand om een boekje te lezen, te slapen, of te kletsen, even douchen en daarna weer de keuken in tot na het diner.

Veel voldoening kreeg ik van het werk omdat ik tijdens het eten alle complimenten in ontvangst kon nemen, en natuurlijk iedereen zo ook beter leerde kennen. Vaak was er een reüniegevoel, omdat veel mensen meermaals kwamen.

Niemand in het dorp sprak Engels (vaak oudere mensen), zodat ik toen Grieks ben gaan leren. Na een van mijn eerste lessen heb ik tegen de burens gezegd dat ik een vliegtuig was, i.p.v. dat ik met het vliegtuig ging... Moeilijke taal.

Op vrije dagen ging ik vaak zonnen, wandelen, fotograferen en soms een klein reisje maken, maar ook meedoen met workshops zoals bijvoorbeeld beeldhouwen. De zeemeermin, een meerjarenproject, heb ik daar gemaakt.

En van de hoogtepunten was voor mij het wekelijkse etentje bij de slager, een hele aardige familie die de lekkerste lamskoteletjes van de wereld maakte, waar zelfs de meest verstopte vegetariër geen weerstand tegen kon bieden.

Na een paar jaar kwam Jean Pierre het team versterken en werkte ik er de helft van de tijd. Ik was inmiddels zzp'er en kon niet zo lang meer weg. 10 mooie jaren waren het en ik vond het heel jammer dat er zo abrupt een einde aan kwam.

korte
verhalen
van onze
gasten

Het was op een kille januaridag in 2008. In de bieb bij de balie, viel mijn oog op een zonnige flyer vol met creatieve workshops die je kon volgen in Griekenland aan zee. Buiten dwarrelden grote natte sneeuwvlokken in een wilde dans. Sirtaki, moussaka, souvlaki, vanavond was het boerenkool met worst. Een warme zilte zee, de zon op je huid, daar zou ik nu graag over naar huis willen schrijven. Eén cursus leek mij ineens op het lijf geschreven.

Zo arriveerde ik in mei van dat jaar in Kantia voor een tweeweekse workshop Creatief schrijven. Het was liefde op het eerste gezicht. Kantia, Zoom de accommodatie, de attente gastheer Nick, Boef zijn hond. En bovenal de liefvallige dames Aleid en Ada die de cursus met speelsheid aan de vrouwen en één man brachten. Op een hete vrije middag wandelden Aleid, Josemieke ook een cursiste, en ik, door een drooggevalen rivierbedding. We praatten over van alles en ook wat tijdens die ochtend was behandeld. Over de couleur locale: de rivierbedding was bezaaid met afval en spullen die je niet aan de kringloop kwijt kon. En hier een daar tussen de stenen een schitterende lila artisjok voor het contrast. En over personages die je verhaal moeten dragen: de brandende verlangens van je personage. Jaloezie, wraak enz. Een personage wil iets en zet alles op alles om die wens in vervulling te laten gaan.

Na een bocht, schopte ik met een ferme trap een Amstel bierblikje uit de rivierbedding, wie weet werd Ajax toch nog kampioen.

Gerinkel deed Josemieke opkijken. Zij zocht in de bedding naar skeletten en beenderen van diertjes. Voodoo, of was het volgens haar om er sieraden van te maken?

“Kruip in de huid van je personage,” lachte Aleid plots en liep naar een beschadigde rekwisiet waarachter zij zich verstopte. “Let goed op de mensen om je heen. Hoe praat iemand? Hoe beweegt iemand zich. Wanneer is je personage zichzelf, of wanneer speelt ze toneel?”

door
Joop Vlasman
workshop Creatief schrijven

Met weemoed denk ik terug aan onze eerste keer. Wie niet? Aan die keer in 2019 toen wij Nick en Suzana en Sjaak ontmoetten en natuurlijk de anderen die onze beste fotovrienden zijn geworden...

Hoe begon het? Het regende, net als nu overigens, en wij wilden met onze camera's naar een warm land waar iemand ons kon vertellen wat wij daarmee moesten doen. Dat zou te vinden zijn op het internet dachten wij nog. Dat viel niet mee.

Miniati fotoreizen of Griekenlandaanzee (was even niet duidelijk wie of wat, maar het bleek hetzelfde te zijn) bood een reis naar de Peloponnesos aan. We belden, aarzelden en lazen een ronkende bespreking in het Griekenland Magazine die uiteindelijk de doorslag gaf: we gingen gewoon. Kijken wat het zou worden.

Ja nu schieten mij woorden te kort: het was mooi, leuk, gezellig, buitengewoon, grote en kleine camera's, mooie foto's, goede en steeds beter wordende fotografen door de bezielende begeleiding, prachtige hotels, heerlijk eten, kleurrijke picknicks, schitterende landschappen, maar vooral waren wij met een aardig en inspirerend gezelschap.

Waren er ook minpunten? Nee! Daarom gingen we de jaren daarop steeds weer met elkaar op reis onder het toezicht van Nick, Suzana (Suus) en Sjaak.

door

Catharina

Fotografiereizen en Fotografie workshop

De foto's boven zijn aangeleverd door Jogchum.

Ken uzelf

Op de tempel van Delphi stond het al: 'ken uzelf'.
Maar hoe ken je jezelf als mens?

Sinds 2010 ben ik vrijwel elk jaar zeker één week bij Miniati in Kantia/Griekenland geweest om een beeld in een steen te hakken. Het voelde meteen als thuiskomen. Wat een rust, wat een ruwe blauwe zee en wat een mooie luchten. En natuurlijk Nick en Suzana als geweldige gastheer en -vrouw. Elk jaar kies ik opnieuw voor mijn vaste beeldhouwdocent Carla bij wie ik ook elke vrijdag hak, in haar tuinhuis aan de rand van Amsterdam, samen met mijn hakvriendjes.

In 2008 ben ik gediagnostiseerd met een progressieve oogziekte; elk jaar zie ik minder... Bij Miniati leerde ik kunst te gebruiken om emoties als boosheid en frustratie te overleven en er de juiste woorden voor te vinden. Ik leerde daar opnieuw naar mijn hart luisteren. Zo vormen de 10 beelden die ik maakte vingeroefeningen voor een nieuw begin.

Tijdens het maken van beelden reflecteer ik op het leven dat ik doorloop. Door mijn oogziekte werd ik gedwongen nieuwe wegen in te slaan en opnieuw richting te geven aan mijn identiteit en autonomie. Er is een verschil tussen zoeken en vinden. Wanneer mijn gevoel en denken elkaar gevonden hebben, krijgt mijn werk diepte. Beeldhouwen is voor mij zelfonderzoek op de tast. Niet vastzitten aan één bepaalde zienswijze, maar openstaan voor andere perspectieven. Door het beeldhouwen kijk ik met andere ogen naar mezelf en daardoor geef ik mijn leven een nieuwe richting. Tijdens de weken bij Miniati in Griekenland-aan-zee komen troost, schoonheid, plezier en passie samen.

www.rogerravelli.com

door

Roger Ravelli

o.a. workshops Beeldhouwen

Achtergrond: detail beeld Roger

Mijn werkplek met uitzicht op zee

Een van de dingen die ik het moeilijkst vond toen ik een aantal jaren geleden alleen kwam te staan, was om vakantieplannen te maken.

Het was vroeger allemaal zo eenvoudig en vanzelfsprekend: in de auto stappen om er ergens in Frankrijk weer uit te stappen. Of vakantiefolders bekijken en je al maanden van te voren te verheugen op waar je naar toe ging.

Gelukkig gaf internet de oplossing. Ik hoefde alleen maar Schilderen en Griekenland (twee favorieten) in te typen, of het antwoord was daar: 'Griekenland Aan Zee voor creatieve workshops'.

Het was natuurlijk een gok, maar als het tegen zou vallen dan had ik altijd nog een mooie kamer, alle maaltijden en de zee aan mijn voeten.

Maar het viel helemaal niet tegen! Leuke mensen, bevlogen docenten, een prachtige omgeving, dus het bleef niet bij die ene keer (het wordt deze zomer de zesde keer) en elke keer voelde het als een warm bad.

Na een aantal keren in Kantia geweest te zijn, wordt het nu de tweede keer dat ik in Epidavros kom. Een weekje schilderen bij Lisanne en (voor het eerst) een weekje edelsmeden bij Karien.

Ik heb er ontzettend veel zin in, maar dat was natuurlijk al duidelijk!

door

Marian Gerrits

workshop Schilderen en Edelsmeden

Achtergrond: werk van Marian, gemaakt in 2023

ER WAS EENS :

- Een workshop gipsmallen maken bij de beeldhouwwinkel in Zutphen.
- Een afzien in de kou buiten en door ziekte een koud binnen doordat de verwarming nog niet was aangezet.
- Een Nick die tijdens de lunch binnenkwam.
- Een verhaal over creatieve cursussen in de warmte van Griekenland.
- Een cursiste die dat helemaal zag zitten.
- Een snelle aanmelding en daaruit volgend een bevestiging en een vliegticket.
- Een positieve belevenis die voor herhaling in aanmerking kwam, wat geschiedde.
- Een super lekkere maaltijdverzorging.
- Een vreselijke dag met kou, stormen, hevige regenbuien, drijfnatte werkplekken buiten, piepkleine werkplekken binnen die daar niet voor dienden, stroomstoring, maar gelukkige volgende dagen weer droog .
- Een virus dat ongeveer 2,5 jaar duurde voordat een ieder weer durfde te reizen.
- Een verhuizing naar een ander locatie met veranderingen die moesten wennen.
- Een prachtig gebleven uitzicht en dezelfde heerlijke zee.
- Een vooruitzicht op weer een fijne creatieve werkweek in september/oktober 2024.

door

Margreet

workshop Beeldhouwen

Dertig jaar, dat wel echt heel lang geleden. Ik mocht mee met mijn lief nichtje Marnet en haar vriend Nick, helpen tijdens de allereerste weken met cursisten. Ik geloof dat ik een paar keer 's avonds heb gekookt. Of in ieder geval het ontbijt heb klaargezet.

Wat was 't leuk. Zo mooi en eenvoudig, puur Griekenland. Zo authentiek heb ik het daarna nooit meer meegemaakt. Met de Volvo naar de marmergroeve en heerlijk uit eten in Nafplion. Ongelooflijk gelachen en gehuild. Op 't bankje naar de zee kijkend. Gierend van de lach door de tuin rennende gasten. En af en toe een klein drankje in de Baracci bar. Geweldige beeldhouwjuf Lianne die me leerde hakken.

Heel veel weken ben ik bij Marnet en Nick geweest. Meestal deels werkend, maar altijd kon ik daarnaast ook hakken of mozaïeken of schilderen. Mooie tijden, ben ze nooit vergeten. Kisskiss.

door

Susan Schoemaker

workshop Beeldhouwen en medewerker van het eerste uur

Omdat mijn nicht en ik beiden een zware tijd hadden, gingen we in 2017 op aanraden van Nick, naar Kantia op de Peleponnesos. Ik zou aanvankelijk geen workshop gaan doen. Ik ging met mijn nicht mee om te kijken bij portret boetseren aan de hand van een foto. Ik keek dat zo eens een kwartier aan en dacht toen, dat ik het ook wel kon gaan doen. Dat lukte ook nog en het beviel zo goed, dat ik nu vier koppen (coronaperiode uitgezonderd) verder ben!

In Kantia maakten we een uitje met de boot naar een strandje met barbecue. En aardige vrolijke mensen, die we bijna elk jaar weerzien. Vorig jaar naar een andere locatie aan de andere kant van de Peloponnesos, in Epidaurus. Ook daar is het heel fijn, het hotel met zwembad en de zee dichtbij. Nu gaan we met een taxi naar de mooie gezellige plaats Nafplion en maken excursies met Suzana ! Prachtig!

De kunstenaar Annemiek begeleidt ons fantastisch ze komt zelfs op haar vrije middag nog terug om ons te helpen! En als er iets moet gebeuren, helpen we elkaar. Zoals, toen iemand het vreselijk warm had in haar lange broek. Spontaan werd er toen een stuk afgeknipt. Tot hilariteit van de anderen.

Het eten is er geweldig en Nick en Suzana zijn een geweldige gastheer/vrouw!

Kortom: ik geniet er met volle teugen.

door

Berna

workshop Portret boetseren

Zij kwam, zag ... en overwon.

Toen wij in 2017 voor het eerst naar Kantia kwamen konden we niet vermoeden dat dit zo'n impact zou kunnen hebben op de jaren daarna. Zelf had ik al enige ervaring met het "kleien" van fantasiekoppen en onderwerpen van allerlei aard, maar dat ik ooit nog een keer een levensecht "portret" zou gaan boetseren kwam in de stoutste dromen echt niet bij mij op. Dus toch!

Na een hectische periode waarbij er weinig ruimte was voor jezelf, kwamen we tot de conclusie dat het wellicht heerlijk zou zijn om er even met z'n tweeën tussen uit te kunnen en dan bij voorkeur naar een warm oord. Dat je, naast de weldaad van de niet al te hete septemberzon, het droge klimaat, het niet hoeven koken, ook nog eens de hele dag je aan een geheel nieuwe passie zou kunnen wijden, dat was voor ons een totaal onbekend gegeven en toen Nick dan ook destijds met het voorstel kwam om dit in Griekenland te komen beleven, was de keuze snel gemaakt.

Maar ja, dan nog een workshop kiezen. Op advies en in het vertrouwen dat de docent ons op weg zou kunnen helpen naar een acceptabel resultaat, gaf dit voor mij de doorslag. Zij twijfelde echter nog en was er honderd procent van overtuigd dat ze het niet in zich had en zou dus het liefst helemaal geen workshop willen volgen maar gewoon een beetje badderen in zee en vol bewondering kijken hoe al die mooie resultaten van de overige cursisten toch tot stand kwamen.

Geen optie! Nee, er was toch wel één keuzemogelijkheid uit al die opties?

De nieuwe amateur-kunstenaar-in-spé was geboren!

Volg overgave stortten we ons op de hompen klei en werden allereerst geconfronteerd met basale beginnersvragen als:

- Welke klei kiezen we? (geen idee dat er zoveel mogelijkheden zijn)
- Wie wordt "het eerste slachtoffer"?
- Gaat het ons lukken in zo'n korte tijd?
- En vooral: hoe is de docent?

Welnu, op al deze vragen kregen we aan het eind van onze eerste workshop week een antwoord. Heel kort door de bocht kwam het er op neer dat er gekozen kon worden uit witte, rode of zwarte klei. Iedere cursist koos zijn eigen onderwerp en het werd al snel duidelijk dat het hard werken geblazen zou worden om het object op tijd af te kunnen krijgen. En af moest het zijn, want het resultaat moest immers, goed verpakt, uiteindelijk meegenomen worden naar Nederland waar de docent alles zou gaan laten uitharden en bakken op 1200 graden alvorens de beelden getoond zouden kunnen worden op de jaarlijkse traditionele expositie bij Miniati Reizen.

En wat de docent betreft: we hadden ons geen betere kunnen wensen!

door

Regina

workshop Portret boetseren

Dagstart Epidavros 2023

door Saskia

Tijdens de voorjaarsworkshops in 2023 in Epidavros, is min of meer toevallig iets heel grappigs ontstaan. De mensen van de schilderclub stuurden een foto-tje naar de beeldhouwclub om te laten zien hoe we altijd de dag starten. Bij schilderen is dat een ronde-tafel samenzijn, waarbij Lisanne werken laat zien of wat tekst voorleest ter lering en inspiratie. Er ontstaat dan ook altijd wel een leuk gesprek over hoe je dingen aanpakt, wat voor keuzes je maakt etc. Na de ontvangst van onze foto kregen we een foto terug van de beeldhouwers die hún dagstart lieten zien: een soort work-out om de spieren even lekker te ontspannen. En toen gingen we los hoor... elke ochtend stuurden we elkaar een foto van de dagstart, waarbij we natuurlijk probeerden om steeds origineler te zijn. 😊 De ideeën vlogen over tafel en het werd haast een soort wedstrijd. De schilders hebben op een gegeven moment zelfs elkaar beschilderd met rode aarde, en de beeldhouwers elkaar aan een waslijn 'gehangen' die bedoeld was voor de expositie om werk op te hangen. Kortom: een uitermate vrolijk begin van de dag!

Hiernaast hoe we begonnen en een voorbeeld van wat er zoal ontstond gedurende de dagen.

Ik hoop dat het een traditie wordt en we nog vele creatieve dagstarts bedenken 😊

Achtergrond: detail werk Saskia

2007:

Sinds 1989 ging ik al regelmatig op vakantie naar Griekenland en was dus ook al op heel veel plaatsen geweest. Maar ik wilde iets anders. Een creatieve vakantie. Dus niet hele dagen op het strand of aan de wandel. Ik zocht een plek waar ik samen met anderen iets creatiefs kon doen. Mijn oog viel toen op Miniati Reizen. Griekenland aan zee. Dat klonk wel heel erg mooi. En direct aan zee in een heel klein dorpje, maar wel op een redelijke afstand van een mooie stad en een leuke bezigheid.

Ik houd eigenlijk niet van groepsreizen. Maar wilde de gok toch wagen.

Resultaat: Mijn creatieve vakantie in het dorpje Kantia in het zuiden van Griekenland werd een onvergetelijke ervaring, waarbij de hitte alleen maar bijdroeg aan de intensiteit van de momenten die samen werden gedeeld. Tijdens deze vakantie heb ik zoveel leuke mensen leren kennen en er leuke vriendschappen aan overgehouden. En natuurlijk ook nog een mooi kunstwerk gemaakt waar ik best wel trots op ben.

Het was die week zo extreem warm, het werd wel 47 graden. Dit heeft ons desondanks niet tegengehouden om toch creatief bezig te zijn. Er werden liters water getapt en onder de bomen was het toch heerlijk toeven, met af en toe een duik in de zee.

Leraar/kunstenaar Jeroen heeft ons met veel humor en enthousiasme geleerd om een prachtig marmer mozaïek werkstuk te maken. Het was altijd een gezellige boel. Na het harde werk was er dan de heerlijk verkoelende zee, waar je na een aantal stappen kon induiken.

Er werd ook zeer goed voor de innerlijke mens gezorgd door Sacha en Relinde.

Na het eten babbelen en lachen op het strand tot diep in de nacht onder het genot van een heerlijk drankje. Dit was ook de eerste keer dat ik in de nacht heerlijk in zee heb gezwommen.

Het was dus een fantastische vakantie in de hitte in het leuke dorpje Kantia in het mooie Griekenland. De jaren erna ben ik nog vele malen in Kantia geweest.

Nick heeft een familiegevoel, het gevoel van thuis komen weten te creëren zoals niemand dat kan.

door

Marian

workshop Mozaïek

Voor het eerst alleen op vakantie

door Eva de Hilster

Voor het eerst alleen op vakantie, wat ga je dan doen? Dat dilemma kwam in 2009 op mijn pad.

Ik had geen zin om 2 weken in mijn eentje naast een zwembad te liggen met een boek en me dan maar een beetje zien te vermaken. Iets creatiefs leek me leuk. Ik had inmiddels een beetje geproefd aan beeldhouwen in zachte steen en dat leek me wel leuk. Maar waar dan, in Frankrijk? Leuk, maar samen met anderen slapen op een zaaltje en dan op een kampbedje, dat ging 'm niet worden, verder googlen: beeldhouwen en ... Griekenland, mooi land, eens kijken wat ik daar vind, en jawel de site van Griekenlandaanzee.

Het zag er goed uit, alles verzorgd, deels lekker bezig zijn, deels lekker luieren, eigen appartement, maar hakken in marmer... hmm... ga ik dat redden? Ik liep al jaren te rommelen met spieren en dergelijke. Ik besloot om naar een informatiemiddag te gaan in Amsterdam. Sfeer was leuk, mensen aardig en ik raakte aan de praat met Ruud Fronnik. Hij overtuigde mij om te gaan: als je goed staat en je techniek is goed dan kun je elke steen aan, en wij gaan je daarbij helpen. Ik was om!

En zo belandde ik in het voorjaar 2009 voor het eerst in Kantia, opgehaald van vliegveld Athene door Nick. Samen met 2 flink oudere dames zat ik samen met nog iemand van mijn leeftijd in het donkerblauwe busje (niets ten nadele van maar daar waren we samen wel blij om). Zij was ook voor het eerst alleen op pad, dus we hadden meteen een klik. We kwamen aan in Kantia en vielen in een warm bad. Met kaarsjes en een wijntje op het terras maakten we kennis met o.a. professionele spring-in-tveld en beeldhouwdocent Carla, mozaïekdocent Jeroen en kok Sacha. Het resulteerde in een fantastische vakantie waarbij we toen nog de beroemde lunchbroodjes bestelden en hond Boef zich onder je strandstoel ingroef om koel te blijven.

Hakken bij Carla werd een start met een rechthoekig blok marmer aan de hand van een kleimodel. Nog nooit gedaan maar ik vond het geweldig. En zo raakte ik verknocht aan deze vakantie, de plek en de mensen. Het volgende jaar kwam ik weer en het jaar erna weer.

In 2011 was ik er o.a. tegelijk met een groep van de fotografie workshop en omdat ik grafisch vormgever ben bedachten we dat het leuk zou zijn om van de foto's een kalender te maken. Die viel in de smaak bij Nick en zo raakten we aan de praat of ik niet grafisch werk zou kunnen doen. In 2011 ontwierp ik het Griekenlandaanzee logo en maakte daarna verschillende advertenties. Later volgden er een brochure, diverse flyers, rolbanieren,

spandoeken en uiteindelijk ook de website. Inmiddels zijn ook de logo's van Miniati Reizen en JUMP Travel aan het lijstje toegevoegd en hebben we dit leuke magazine gemaakt als jubileumuitgave.

En ik...? Ik zit qua aantal griekenlandaanzee-vakanties inmiddels alweer op jaar 15 (ik heb ooit 1 jaar over geslagen), het voelt inmiddels een beetje als thuiskomen. Ik heb met Nick en diverse docenten een hele goeie band gekregen en ook met verschillende gasten regelmatig contact. Tegen de tijd dat we het nieuwe programma weer op de site hebben gezet gaan de Whatsapp berichtjes alweer over en weer: 'Wanneer ga jij?' 'Ow leuk, dan boek ik ook die periode.' Zo ga ik nog steeds alleen op vakantie maar ben nooit alleen omdat er altijd wel leuke bekenden zijn en er ook weer fijne nieuwelingen bij komen.

Het beeldhouwen werd na een aantal jaar vanwege fysieke kracht en nieuwe interesse verruild voor edelsmeden. Via de workshops van Karien Kortenhorst belandde ik in Utrecht en later in Amersfoort op cursus. Inmiddels maak en exposeer ik, gesteerd door alle begeleiding en ervaring, mijn eigen beeldend en kinetisch werk van metaal.

Nog vele jaren een beetje thuiskomen hoop ik Nick, gefeliciteerd! ;-)

'Zoek een steen uit die tot je spreekt'

door Daphne

Eigenlijk had ik altijd al eens willen gaan beeldhouwen. Door mijn onregelmatige werktijden was een cursus doen destijds eigenlijk niet haalbaar.

In 2014 kwam vriendin Karin langs en die vertelde dat ze met haar vader al enkele jaren naar Griekenland aan Zee ging voor een creatieve vakantie in het najaar. Vader Theo deed dan wisselende workshops en Karin meestal fotografie, maar er was ook beeldhouwen. Ik had een vakantie ingeroosterd in het najaar maar nog geen idee wat ik zou gaan doen, en dit bleek dezelfde week te zijn waarin Karin en Theo naar Griekenland zouden gaan. Na een kort bezoek aan de website was de keuze snel gemaakt en alles geboekt.

Op Schiphol trof Theo al veel van zijn 'vriendinnen' van eerdere reizen. De reis was toen nog overdag en we stopten voor koffie bij het kanaal van Korinthe, indrukwekkend. In Kantia werden we opgewacht door het team van organisatie en docenten en natuurlijk die prachtige zee, wat een warm welkom. Een simpele hotelkamer met superkleine douche met rondom klevend gordijn kon de pret niet drukken. Elke ochtend gingen we vroeg zwemmen in de dan spiegelgladde zee. Waarbij Theo altijd paraat was, hoe laat het de avond tevoren ook geworden was bij de gezellige maaltijden buiten op het terras en de rijk vloeiende wijn.

Achter het hotel onder de carport of onder de ernaast gelegen bomen was de workshop beeldhouwen. "Zoek een steen uit die tot je spreekt" zei Leen die eerste keer, geen idee wat ze daarmee bedoelde. Toch maar wat uitgezocht en stapsgewijs de techniek van het hakken, vijlen en schuren aangeleerd. Hoe verslavend bleek dit te zijn! Nu 10 jaar later doe ik het nog steeds met plezier, eens in de maand op les bij Leen in Utrecht en eens per jaar 2 weken in Griekenland want 1 week bleek te kort. En ja, nu begrijp ik wel wat er bedoeld wordt met een steen die tot je spreekt". Af en toe waren er uitstapjes naar Nafplion, het theater van Epidauros een museum met kristallen en fossielen. In de beginjaren hadden we ook 1x per week een diner in een straatje in Nafplion, waar we dan als een grote familie aan een lange tafel zaten. Heel sfeervol.

De laatste avond is er altijd een expositie van het gemaakte werk, soms wat toneel, een feestje of een demonstratie Chi gong of bronsgieten.

Na corona was het even wennen op de nieuwe locatie vlak bij het dorpje Epidauros aan Giliasi beach. Het was er veel drukker dan de oude locatie in Kantia met meerdere hotels en campings in de buurt. Maar wel een prachtige baai en een veel groenere omgeving met mooie planten en bloemen. Via het strand en een stukje binnendoor kan je er in 20 minuten naar het dorp Epidauros lopen. Ook hier weer heerlijk Grieks eten op het terras van de naastgelegen beachbar met prachtig uitzicht op zee. Hier is ook de mooie werkplek van de schilders en boetseerders. De beeldhouwen plek achter het hotel is nu flink verbeterd met een mooi afdak en in de verte zicht op zee met af en toe een vlaagje wind en aan de achterzijde een sinaasappelboomgaard. Een keer per week eten we in een authentiek Grieks restaurantje verderop, meestal buiten onder de druiven maar een keer met uitzonderlijk koud weer en regen binnen, het leek wel een skihut. En af en toe kunnen we meegenieten van een bruiloft of doopfeest.

Vorig jaar zaten we voor het eerst in het hoger gelegen hotel Aristoteles met prachtig uitzicht op zee, de zonsopkomst is iedere dag anders, soms met fascinerende kleurenpracht. Nog steeds gaan we iedere ochtend vroeg zwemmen en vinden het onbegrijpelijk dat er dan niet meer mensen zijn. In de middags is het zwembad bij het hotel ook heel fijn om even af te koelen. Het ontbijt is een bijzondere ervaring, met elke ochtend dezelfde slapstick als je hete koffie wil. Ik ben benieuwd of daar dit jaar wat aan veranderd is. Nieuw vorig jaar waren de excursie dagen met Suzana naar leuke plekken in de omgeving.

In de loop van de jaren ben ik er voor-of na de cursusweken wat daagjes aan vast gaan plakken om meer van Griekenland te zien. Naar de eilanden Egina en Poros bijvoorbeeld, supergemakkelijk te bereiken met de metro van het vliegveld en de ferryboot van Piraeus. Of een paar dagen Athene met zijn fascinerende oude monumenten en levendige markt en straatcultuur. Ik kijk er nu al naar uit, tot in Griekenland!

30 JAAR

docenten en medewerkers

Beeldhouwen

Joop de Blaauw
Lianne Röben
Ruud Fronik
Ida Kleiterp
Ada van Wonderen
Cocky
Carla Peperkamp
Leen Kessels
Madeleine Corbey
Ingrid Onstenk
Petra Boshart
Anne van der Vliet
Henk Korthuijs
Manon Huguenin

Mozaïek

Nick van den Berg
Maureen Kamp
Annet Bruikman
Anke Laeven
Jeroen Meijer
Jorgos Dimas
Suzana Gulevska
Dorette Gilling

Diverse disciplines

Catharina de Haas - Filosofie
Ada van Deemter - Creatief schrijven
Aleid Sperna Weiland - Creatief schrijven
Relinde Fontaine - Kookworkshops
Jan Verdonk - Iconen schilderen
Michiel Koperdraat - Griekse muziek
Ankie Verheul - Griekse les
Alexandra Zoi - Griekse les
Ingrid la Haye - Zilverklei sieraden
Nicole Roozmond - Glaskralen / Creative kids
Trudi Otterspeer - Plateelschilderen
Hanne Mahler - Papiertechnieken
Barbara Mensink - Collage / gemengde technieken
Felo Hettich - Bronsgieten
Tilla van Opstal - Chineng qigong
Donia Surowiezc - Zang
Lisa di Campli - Tiffany & Brandschilderen
Karien Kortenhorst - Edelsmeden, sieraden & objecten
Suzana Gulevska - Excursie weken en culinaire excursies

Fotografie

Wouter Thorn Leeson Anja Robertus
Sean Fitzpatrick Mirjam Koot
Sjaak Henselmans

Koks

Makis
Shirley Clement
Ruth Elder
Miguel
Alie
Sacha Roozmond
Relinde Fontaine
Jean Pierre Voogt

Cateringmedewerkers

Jeroen Meijer	Helma	Maria
Aart Eertink	Julka	Anna
Susan Schoemaker	Bona	Freddy
Karin Breemhaar	Julie	Maria
Matilla	Jorgos	Janna
Nordin	Elpida	Anna
	Diny	

Schilderen

Marcella van Santen
Alberto Valentini
Corrie Janssen
Très Oerlemans
Marga Pieper
Paula Wessels
Therèse Overing
Iwan de Groot
Dave Hanson
Alkistis Kelesidi
Sophie Walraven
Martin Coppes
Lisanne Sloots
Maud Quaadvlieg
Maud Masselink

Keramiek/Boetseren

Ingrid van Rossum
Annemiek Collin
Polytimi Bilonia
Nicole Kranenburg
Dot van der Beek
Monique Vink
Dorette Giling

Grafische vormgeving / Webdesign

Marnet Schoemaker - Wouter Thorn Leeson - Eva de Hilster

DOCENTEN EN MEDEWERKERS 2024

Nick van den Berg - Management

Nick van den Berg, directeur/eigenaar van Miniati, kwam voor het eerst in Griekenland in 1974. Een aantal jaren werden daar de vakanties doorgebracht en in 1980 vestigde hij zich in Athene en opende met een Nederlandse en twee Griekse compagnons Grand Café Witofski, een van de eerste nieuwe stijl grand cafés in de binnenstad. In 1986 vestigde hij zijn atelier op Miniatistraat in Athene, waar hij zich in eerste instantie vooral bezig hield met interieurontwerp en de productie en verkoop van meubels en verlichtings- en interieurprojecten. De activiteiten breidden zich later vooral uit in de marmersector.

Het vele reizen met klanten naar Griekenland leidde tot nieuwe activiteiten, zoals de organisatie van een studiereis voor de Nederlandse Steenhouwers Bond en de productie van een bedrijfsfilm over marmer en resulteerde uiteindelijk in de oprichting van Vivari Sculpture. De eerste beeldhouwvakantie vond plaats in 1994 en later volgden tal van andere workshopreizen met thema's als mozaïek, filosofie, schilderen, creatief schrijven, fotografie en culinair. Nick is zelf ook enthousiast amateur beeldhouwer en fotograaf.

neming JUMP Travel reizen biedt zij reizen naar Griekenland en Macedonië aan. Ze organiseert en begeleidt o.a. fotografiereizen en ook staan er een aantal rondreizen en actieve wandelvakanties op het programma.

Kijk voor meer informatie ook op haar eigen website www.jumptravel.eu

Carla Peperkamp Beeldhouwen in steen

Met als achtergrond de Hoge School voor de Kunsten Amsterdam, afdeling Mime, en de lerarenopleiding Handvaardigheid en Textiele werkvormen aan de Witte Lelie, heeft Carla zich daarna met de meest uiteenlopende activiteiten beziggehouden, zoals decorbouw en vakantiebegeleiding. Sinds 1999 is zij vooral actief in de beeldhouwwereld in combinatie met bos- en natuurbeheer (Bos en Beeld zoals zij het zelf noemt). Haar werk in bos en natuurbeheer behelst het beheeren van het stuk bos 'de Oeverlanden' bij het Nieuwe Meer bij Amsterdam.

Carla werkt meestal in steen en exposeert regelmatig. Ook was zij een aantal jaar werkzaam bij de Beeldhouwwinkel in Amsterdam. Meer informatie en beeldmateriaal van haar werk kunt u vinden op haar website.

Carla is inmiddels al 15 jaar betrokken bij Griekenlandaanzee. Meestal begeleidt zij de beeldhouwwerkshops tijdens de voorjaarsperiode en zij is ook de beeldhouwdocent tijdens onze zomerweken in Nederland.

www.carlapeperkamp.nl

Leen Kessels Beeldhouwen in steen

Leen is geboren en getogen in België en heeft zowel de opleiding Beeldhouwen als Restauratie Beeld en Steen gevolgd aan de Academie van Schone Kunsten in Antwerpen. Sinds 2001 is zij in Utrecht gevestigd en woont en werkt in een van de prachtige atelierwoningen die speciaal gebouwd zijn in de nieuwe wijk Leidsche Rijn. Als vrij kunstenaar exposeert zij regelmatig en geeft ook beeldhouwles in haar atelier. U kunt werk van haar zien en meer informatie lezen op de website.

Leen is lid van de kring van Nederlandse Beeldhouwers en neemt regelmatig deel aan de Kring exposities bij de Hazelaar in Soest. Er staat ook een monumentaal beeld van haar in de beeldentuin van de HazArt kunststichting. >>>>

Suzana Gulevska - Management

Suzana werd geboren in Skopje in Noord-Macedonië, destijds nog onderdeel van voormalig Joegoslavië. Al op jonge leeftijd verhuisde ze naar Kroatië en later woonde ze ook nog enige tijd in München. Op vakantie in Griekenland, ontmoette ze haar Nederlandse echtgenoot met wie ze dochter Nathalie kreeg. Zij woonden geruime tijd afwisselend in Nederland en Macedonië. Uiteindelijk gesetteld beheerden zij een drietal kleinschalige opvangcentra voor asielzoekers in het noorden van Nederland. Nadat het asielbeleid meer gecentraliseerd werd en deze centra moesten sluiten, vertrok het jonge gezin naar Nafplion in Griekenland. Het plan was om een hotel over te nemen, maar uiteindelijk werd de onderneming een trendy kledingwinkel voor jongeren: Toxic. Het was direct een succes en op een gegeven moment had Suzana zelfs drie winkels. Helaas gooide de Griekenland-crisis roet in het eten en moest zij uiteindelijk de winkels sluiten.

Suzana woont tegenwoordig zowel in Nederland als in Griekenland en spreekt beide talen vloeiend. Ze is inmiddels alweer bijna 15 jaar betrokken bij Griekenlandaanzee, en houdt zich nu o.a. bezig met het dagelijkse management tijdens de workshopweken in Griekenland. Daarnaast begeleidt zij ook de succesvolle excursieweken. Met haar eigen onder-

atelier maud quaedvlieg

beeldend kunstenaar

schilderijen
exposities
pop-up gallery
schilderweken
workshops

konijnenberg 90 4825 be breda
info@maudq.nl 06 53 738 222
kunstvanmaud.nl

WORKSHOPS PORTRET TEKENEN IN BREDA

Lijkt het je leuk om creatief bezig te zijn en in een klein groepje te leren hoe je portretten maakt? Ook voor beginners zijn de workshops toegankelijk want iedereen gaat op zijn eigen niveau aan de slag en krijgt individuele begeleiding waar nodig. Je zult verbaasd zijn hoeveel je in korte tijd kunt bereiken!

Ik help je om:

- de vorm en structuur van het hoofd en gezicht beter te begrijpen
- driedimensionale vormen effectief weer te geven door juist gebruik van licht en donker.
- goed te kijken en te vereenvoudigen.
- te zoeken naar gelijkenis. Hoe ga je van hoofd naar portret?
- expressie over te brengen. Wat wil je met je tekening vertellen?

Meer informatie en aanmelden via www.maudmasselink.nl of via instagram: [maud_masselink_](https://www.instagram.com/maud_masselink_)

Wij kwamen in contact met Leen tijdens de Margriet Winterfair in de Jaarbeurshallen in Utrecht waar we destijds een stand hadden om Griekenland aan zee te promoten. Leen was door de organisatie aangetrokken om een demonstratie te geven in het beeldhouwen in steen. Het eerstvolgende zomerseizoen, in 2009 kwam zij voor het eerst bij ons de beeldhouwworkshop te begeleiden.

www.leenkessels.nl

Henk Korthuys en Manon Huegenin Beeldhouwen in steen

Opgeleid als tuinarchitect en zodoende geoefend in het driedimensionaal denken, ontdekte Henk 25 jaar geleden steen als medium om dat 3D denken om te zetten naar een tastbaar beeld. Samen met zijn vrouw, de van oorsprong Zwitserse Manon Huguenin, woont en werkt hij aan de kust in België. In het kustplaatsje De Haan hebben ze samen een eigen beeldentuin, expositieruimte en atelier waar ook beeldhouwlessen en workshops worden gegeven. Zij delen een grote passie voor steen, maar hebben elk een andere benadering in hun werkwijze, waardoor zij elkaar goed kunnen aanvullen bij de workshops.

Henk en Manon ontmoetten elkaar tijdens een van de internationale beeldhouwsymposia waar zij aan deelnamen. Hun beelden zijn te vinden in de openbare ruimte in o.a. Nederland, België, Ierland en Slovenië. Manon is behalve beeldhouwer ook natuurgids. Zij gaat regelmatig met groepen kinderen een week op stap om hen alles te vertellen over de zee, het leven in de zee, het strand en de plantengroei in de duinen.

www.henkkorthuys.be / www.manonhuguenin.be

Lisanne Sloots Schilderen en tekenen

Na de eerstegraads lerarenopleiding is beeldend kunstenaar Lisanne Sloots zich steeds meer gaan toeleggen op het werken met aardse materialen. Nu stookt zij haar eigen houtskool uit diverse houtsoorten en onderzoekt de verschillen en hoe het is om daarmee te werken.

De lessen die zij sinds 2017 bij Griekenland aan zee geeft zijn individueel gericht en de eigen ontwikkelingsvraag van de cursist staat centraal. Het gaat er tenslotte om dat je een uitdrukking vindt voor dat wat jou bezighoudt. Je kunt op elk niveau instappen om van daaruit je eigen teken-/schilderwerk te ontwikkelen.

Enige tijd geleden verscheen haar boek 'Houtskool', een ode aan het oudste tekenmateriaal dat we kennen. Een bevroren

verslag van de zoektocht naar de geschiedenis en het maakproces van houtskool.

www.lisanne-sloots.nl

Martin Coppes Schilderen en tekenen

Martin is beeldend kunstenaar en was lang docent Tekenen aan het Amsterdam Fashion Institute (AMFI). Een deel van zijn jeugd bracht hij door in exotische oorden, wat in zijn werk terug te zien is. Hij is in 1976 afgestudeerd aan de Koninklijke Academie voor Kunst en Vormgeving in Den Bosch.

Martin is een veelzijdig kunstenaar met een kleurrijk oeuvre, geïnspireerd door zijn internationale achtergrond. Hij heeft diverse stijlen, technieken en formaten verkend. Zijn werk is overwegend figuratief, maar bevat ook abstracte elementen. Hij exposeert regelmatig en geeft al vele jaren workshops en begeleidt groepen tekenaars en schilders in Nederland en in Griekenland.

Er zijn twee boeken verschenen over zijn leven en werk, die verkrijgbaar zijn bij Kunsthandel Peter ter Braak. Een recenter boek behandelt het schoolgebouw in Amsterdam-Oost waar Martin een groot gedeelte van zijn leven heeft gewoond en gewerkt. Het werk en de CV van Martin zijn terug te vinden op zijn website.

www.martincoppes.com

Maud Quaedvlieg Schilderen en tekenen

Maud Quaedvlieg werkt als fulltime kunstenaar in Breda. Zij studeerde Vrij schilderen en Monumentale vormgeving aan de Kunstacademie St. Joost in Breda en Vrij schilderen en Grafiek aan de WBK (Werkplaats voor Beeldende Kunsten) in Den Haag. Ze geeft ruim 30 jaar schilder- en tekenles zowel op locatie als in haar atelier en steeds daagt ze je uit om de avontuurlijke reis te aanvaarden: de reis naar de onbekende paden van de verbeelding... Maud's specialisatie is schilderen in acryl. Ook werkt zij in aquarel, met houtskool en Siberisch krijt.

Zij begeleidt alle deelnemers persoonlijk en individueel op basis van hun wensen. Of iemand nu tekent of schildert naar de waarneming (dat wat je in de omgeving ziet), of juist naar de fantasie (dat wat je in je hoofd hebt aan ideeën), of wanneer iemand intuïtief schildert: altijd is het de eigen beeldtaal waar het om draait.

In haar grote atelier aan de Konijnenberg in Breda (naast de Makro) organiseert zij regelmatig exposities. In het voormalige winkelpand heeft zij haar eigen plek om te schilderen en

Ik verzorg al ruim tien jaar met veel plezier de workshop
**Edelsmeden, sieraden
en objecten maken**

bij Griekenland aan Zee. Maar je kunt ook gewoon meedoen met mijn workshops en cursussen in Nederland! Ik geef jaarcursussen en soms een workshop van een dag of een weekeinde bij cursuscentrum Scholen in de Kunst in Amersfoort.

Meer weten?

Ga naar www.samensmeden.nl of
www.karienkortenhorst.nl

Of stuur me een mailtje:
karien@karienkortenhorst.nl

**Karien
Kortenhorst**

ONTDEK DE KUNST VAN BOETSEREN MET ANNEMIEK COLLIN

Met kennis, kunde en liefde stimuleert beeldend kunstenaar en eerstegraads docent Annemiek Collin creativiteit bij jong en oud.

In haar atelier in Winssen (Gld) biedt Annemiek een breed scala aan cursussen, waaronder model- en figuurboetseren.

Bekijk het aanbod op annemiekcollin.nl en ontdek de kunstenaar in jezelf.

Ir van Stuivenbergweg 30 | 6645 AC Winssen | 0587 524055 | annemiek@annemiekcollin.nl

PELI Glass

Supplier for glass art studios and ceramic studios located in Voorburg, NL

Paints - Painting supplies - Workshops - Special projects

- Guaranteed high quality products
- Quick service and free advice
- Workshops to sharpen your skills
- Lead profile, mediums, glass and ceramic ovens and more!

Use the right tools to get the results you want!

Mention 'GAZ' when ordering and get 10% off individual paintbrushes!
Offer valid through end 2024.

www.peliglass.eu

cursussen
workshops

Beeldhouwen in steen

www.leenkessels.nl
06 26694426

is er een vaste expositie van haar eigen werk. Daarnaast is er een grote ruimte voor het lesgeven en nog voldoende over voor vaste exposities met werk van anderen of evenementen zoals bijvoorbeeld concerten van So Far of de exposities en de jubileumbijeenkomst van Griekenlandaanzee.

www.maudquaedvlieg.nl

Annemiek Collin **Portret- en modelboetseren**

Annemiek is als beeldend kunstenaar afgestudeerd in 1982 aan de academie in Maastricht in de richting Plastisch Vormgeven en in 1987 aan de academie van Arnhem als eerstegraads docent. Zij maakt sculpturen van brons, keramiek, metaal en combinaties van deze materialen. In de loop der tijd zijn er twee belangrijke richtingen in haar werk aan te wijzen: het vrije werk en de opdrachten. De vrije beelden zijn geïnspireerd door natuur en architectuur, waarbij ze speelt met trefwoorden als: groei, beschutting, reflectie, lijnenspel, spanning, harmonie. Het beeld ontstaat vaak uit contrasten van beeldende en architectonische elementen. Ze maakt ook veel portretten waarbij haar passie ligt in het verbeelden van de essentie van die specifieke mens en waarbij de gelijkenis een grote rol speelt. Haar monumentale werk staat veelal op locatie. De monumenten zijn meestal in opdracht vervaardigd in nauwe samenspraak met de opdrachtgevers. In haar eigen atelier in Winssen, nabij Nijmegen, geeft zij cursussen Portret boetseren.

www.annemiecollin.nl

Karien Kortenhorst **Edelsmeden, sieraden en objecten**

Na de technische opleiding voor goudsmid is Karien in 1993 afgestudeerd op de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht, 3D Design. Ze geeft al ruim twintig jaar cursussen en workshops aan verschillende culturele centra in het land. In 2006 maakte ze samen met een collega de televisie cursus 'Het mooiste sieraad maak je zelf' voor omroep Teleac.

In 2004 werkte ze in Zuid-Afrika om daar met cursisten van heel verschillende achtergronden sieraden te maken, onder de titel 'Weird about wire', in samenwerking met de Stellenbosch University, de Mondriaan Stichting en de Nederlandse ambassade. Een van deze cursisten, een jongen die op straat zijn voorwerpen van gevlochten metaal draad verkocht, bleek een talent. Hij is afgestudeerd aan de afdeling Jewellery van de Stellenbosch Universiteit en heeft daarna zijn mastersopleiding in Denemarken afgerond.

Karien's autonome werk ontwikkelde zich van draagbare sieraden naar theatrale sculpturen zoals grote hoofdtoeien. Daarna bleek het lichaam zelf als betekenisdrager, bron te zijn voor haar werk. Tegenwoordig wikkelt zij metaal draad op zo'n manier dat er transparante volumes ontstaan. De lucht wordt omkaderd zodat ruimte zichtbaar wordt en betekenis krijgt.

Zij kwam in 2013 voor het eerst bij Griekenlandaanzee en geeft elk jaar een of twee workshops Edelsmeden, sieraden en objecten.

www.karienkortenhurst.nl / www.samensmeden.nl

Patty Rijckaert **Grafiek / Ecoprint & Cyanotype**

Patty Rijckaert is beeldend kunstenaar, opgeleid tot graficus aan de Academie Beeldende Kunsten St. Lucas in België met een achtergrond van reclame tekenen, typografie en de modeacademie in Rotterdam. Zij maakt niet alleen artistiek werk d.m.v. grafische druktechnieken zoals hoogdruk, vlakdruk en diepdruk, maar ook collages, ecoprints en cyanotypes op katoen, wol, zijde en papier. De laatste tijd gebruikt zij steeds meer mixed media om al deze technieken samen te laten komen. Experiment, gevoeligheid, open staan voor het onverwachte en sfeer zijn kenmerkend voor haar werk, en de natuur een grote inspiratiebron. In haar workshops staan; doen, durven ontdekken en creëren voorop. Persoonlijke aandacht en ruimte ziet zij als voorwaarde om tot een goed resultaat te komen.

www.instagram.com/patty_rijckaert

Lisa di Campi **Tiffany en brandschilderen**

Lisa is geboren en getogen in de VS, bij Philadelphia, en woont sinds 2002 in Nederland. Haar opleiding heeft ze genoten aan de Drexel University, Philadelphia, USA en de Université Libre de Bruxelles, België. Sinds 2004 werkt ze met glas en heeft ze in Voorburg haar eigen glasatelier. Ook is zij directeur van een PELI Glass Products, leverancier voor glasbenodigdheden. Ze geeft workshops in brandschilderen in haar eigen atelier. Haar nieuwe werk omvat voornamelijk gebrandschilderd werk, maar ook fusing, glas-in-lood, Tiffany stijl en slumping. Ook werkt Lisa als freelance schilder aan restauratieprojecten van oude ramen in kerken en monumentale gebouwen.

www.dicampliglas.com / www.peliglass.eu

Maud Masselink

Portret tekenen

Maud Masselink werkt als beeldend kunstenaar vanuit haar atelier in Breda met name met houtskool en grafiet. Na een start aan St. Joost Kunstacademie heeft zij zich via lessen bij diverse kunstenaars verder ontwikkeld. In 2023 was haar portret, Transformer, finalist bij De Nederlandse Portretprijs. Ook is haar werk geselecteerd voor de Biënnale in Londen. De mens staat centraal in Mauds werk. Getekend naar waarneming of als middelpunt van een persoonlijk verhaal waarbij verbeeldingskracht en symboliek een rol spelen. Soms geven een bijzondere ondergrond of het polijsten van de houtskool een extra dimensie aan het werk. Maud geeft al jarenlang workshops voor diverse doelgroepen en begeleidt daarnaast jongeren op hun creatieve pad.

www.maudmasselink.nl

Dorette Giling

Mozaïek & Keramiek

Als kind al wilde Dorette beeldend kunstenaar worden. Haar handen wilden voortdurend maken, tekenen, schilderen, werken met klei, glas of combinaties daarvan. Haar werk is autonoom, een vaas die geen vaas meer is, maar een autonoom beeld. Maar ze werkt ook toegepast. Een kunstzinnige bank, een fontein, een beeld ter verfraaiing van een binnen- of buitenruimte, daarbij inspelen op de architectuur. Of een lamp, bestaande uit planten in kunststof gegoten. Zowel autonome als toegepaste beelden hebben haar interesse. Zij combineert haar vrije werk met opdrachten en docentschappen bij Scholen in de Kunst in Amersfoort en de Kleiacademie in Amsterdam.

www.dorettegiling.nl

Sjaak Henselmans

Fotografie / Fotografierondreizen

Sjaak Henselmans raakte rond 1980 geboeid door de fotografie. Zijn aandacht richtte zich aanvankelijk op het maken van vrij werk, wat leidde tot een aantal tentoonstellingen in Amsterdam. In 1984 maakte hij van fotografie zijn beroep, eerst nog bij een publiciteitsbureau maar vanaf 1990 als zelfstandig architectuurfotograaf. Sindsdien werkt hij voor een reeks van gerenommeerde architectenbureau's, projectontwikkelaars en uitgeverijen. Zijn foto's verschijnen regelmatig in architectuurtijdschriften in binnen- en buitenland. Hij probeert zijn fotografieopdrachten te combineren met zijn eigen vrije werk.

Sjaak is al sinds 2010 actief bij Griekenlandaanzee als fotografiedocent en ook vanaf het begin betrokken bij het opzetten van de fotografierondreizen die tegenwoordig worden aangeboden door JUMP Travel. In zijn workshops heeft hij gezien

zijn achtergrond natuurlijk veel aandacht voor de technische aspecten van de fotografie, m.n. compositie, vorm, ritme en schoonheid, maar hij wil zijn deelnemers ook vooral stimuleren te fotograferen 'wat je beweegt'. Hoe kijk je naar je omgeving en wat boeit je.

www.sjaakhenselmans.nl

Mirjam Koot

Fotografie / Fotografierondreizen

Mirjam Koot woont met haar gezin op een melkveehouderij bedrijf bij Schermerhorn, en werkt parttime als paraveterinair bij een dierenkliniek. Daarnaast is zij fotograaf bij WijKijkenSamen, een duo gespecialiseerd in bruidsfotografie. Mirjam heeft regelmatig fotografieopdrachten, onder andere van melkfabriek Cono, bekend als de maker van Beemsterkaas, en van een bekende sieradenontwerper.

Sinds 2012 is zij voorzitter van fotoclub Fotovrienden West-Friesland. Zij is een gepassioneerde reisfotografe en vindt de combinatie reizen en fotograferen de leukste!

Nadat zij met alle door ons georganiseerde reizen is meegevoerd, is Mirjam sinds 2023 als fotografiedocent en reisbegeleider actief bij Miniati Reizen en JUMP Travel. Deze zomer gaat ze samen met Suzana een nieuwe reis voorbereiden in Schotland, een van haar favoriete landen om te fotograferen.

www.mirjamkootfotografie.nl

Karin - Massage

Karin 'apo tin Ollandia', zo noemen de Grieken deze humorvolle blonde Haagse. Karin woont in de zomermaanden in Griekenland en komt op afspraak bij ons in het hotel om massages te geven aan onze gasten. Ze is gediplomeerd sportmasseur maar bouwt in haar massages ook andere ontspanningstechnieken in (o.a. hot stone massage, voetreflexologie). 's Middags heerlijk een uur ontspannen en je lekker laten verwennen na een ochtend hard werken in de workshops. Laat dat maar aan Karin over.

Eva de Hilster

Grafische vormgeving en website

Eva is naast onze grafisch vormgever ook een vaste gast. Zij volgde haar opleiding aan het Grafisch Lyceum Amsterdam met als specialisatie typografie. In 2009 kwam zij voor het eerst op vakantie en is daarna bijna elk jaar weer teruggekomen voor de workshops Beeldhouwen en Edelsmeden. In 2011 is zij ook als grafisch vormgever voor Griekenlandaanzee aan de slag gegaan. Inmiddels heeft zij alweer 10 jaar haar eigen grafisch bedrijf en verzorgt naast vormgeving ook drukwerk en websites. Daarnaast werkt zij aan haar eigen kinetische objecten en draadobjecten waar ze soms ook mee exposeert.

sjaak henselmans fotografie

Aan een
half woord genoeg
en altijd dichtbij

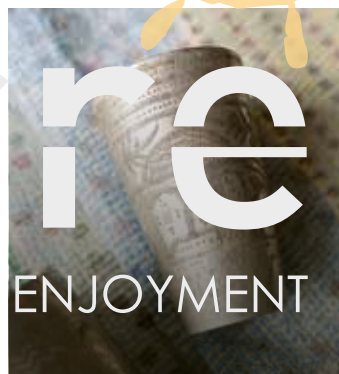
eva ontwerpt, drukt, print en
bouwt samen met **miniati**
en vele anderen...

www.evadehilster.nl

 EVA DE HILSTER
OBJECTEN & SIERADEN
www.evadehilster.art

(advertentie)

van verre

FAIR TRADE FROM FAR AWAY, SUSTAINABLE ENJOYMENT

www.van-verre.com